

**SEDINȚA SECȚIEI PENTRU PROCURI
A CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII
22.11.2012**

Procuror IOAN IRIMIE

PREZENTAREA PROIECTULUI

Ioan Irimie: La structuri de Parchet, referitor la Parchetul Tribunalului Cluj, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Cluj, din anul 2002 mi-am desfășurat activitatea în calitate de procuror la structura centrală a Parchetului Național Anticorupție. În luna iunie 2003, am fost numit procuror șef al Serviciului Teritorial Cluj din fostul Parchet Național Anticorupție. În anul 2005 s-a făcut propunere pentru revocarea mea din funcția de procuror șef, moment în care mi-am dat demisia din această funcție, activând în continuare la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Cluj, iar în luna ianuarie 2010 am fost rechemat în cadrul Serviciului teritorial Cluj al DNA unde și în prezent îmi desfășor activitatea ca și procuror. Totodată, în perioada 1998-1999, am fost delegat în cadrul secției de urmărire penală și criminalistică a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, la un moment dat îndeplinind funcția de procuror șef al Serviciului de combatere a corupției și criminalității organizate.

În activitatea pe care am desfășurat-o am fost evaluat cu calificative de foarte bun privind activitatea profesională, apreciindu-se totodată moralitatea de care am dat dovadă pe parcursul întregii mele activități atât în familie, cât și în societate. Mi-am îndeplinit atribuțiile de magistrat, am respectat și am pus în practică dispozițiile șefilor ierarhic superiori, nerefuzând sarcini de serviciu, și acest aspect este dovedit în rapoartele de evaluare.

Am avut și rezultate notabile, inclusiv în activitatea pe care am desfășurat-o și pe care o desfășor în cadrul Direcției Naționale Anticorupție respectiv în combaterea corupției și a criminalității economico-financiare. Exemplific în acest sens dosarul privind pe fostul deputat Bivolaru Gabriel în care am efectuat urmărirea penală împreună cu domnul Daniel Morar în perioada când am fost delegați la Parchetul de pe lângă ÎCCJ. Consider că am o experiență în prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, eu desfășurând-mi activitatea în sectorul de urmărire penală proprie din momentul în care am fost încadrat în procuratură, având de asemenea rezultate concrete și în cercetarea și trimiterea în judecată a persoanelor care au comis infracțiuni contra vieții și integrității corporale.

Pentru că mi-am desfășurat activitatea în sectorul de urmărire penală proprie și am acumulat o experiență concretă în cele două sectoare de activitate importante pentru procuror am considerat că sunt capabil să îmi depun cerere pentru a participa în procedura de selectare și de propunere în vederea numirii pentru funcția de procuror șef al DNA. Pe lângă experiența profesională caracteristică anchetelor care sunt în competența DNA, și consider că sunt stăpân în acest domeniu, în efectuarea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală a celor care comit fapte de corupție și de criminalitate economico-financiară, aspectul că am îndeplinit și funcții de conducere la nivelul Parchetului de pe lângă ÎCCJ și la nivelul Parchetului Național

Anticorupție, deci că am o experiență managerială, aceste aspecte m-au determinat să particip la această procedură. Am pus la dispoziția Ministerului Justiției, conform ghidului solicitat, acte privind o parte din activitatea mea profesională pe care am desfășurat-o după ce am fost rechemat la Serviciul teritorial Cluj al DNA. Și din parcurgerea, consider și am certitudinea, că prin parcurgerea acelei documentații, dvs., ca membri ai CSM, și doamna ministru, pot să-mi evalueze în mod obiectiv pregătirea mea profesională, faptul că sunt la zi cu practica judiciară și faptul că, prin experiența pe care am acumulat-o, pot să continui, dacă sunt numit în funcția de procuror șef, activitatea managerială la nivelul DNA pentru a se realiza în continuare rezultate concrete referitor la descoperirea, urmărirea penală și trimiterea în judecată, în principal, a funcționarilor publici, care comit fapte de corupție, și mă refer la corupția mare și la corupția medie. De fapt, viziunea mea, direcția pe care doresc să o urmez, este de a continua această activitate cu rezultate concrete cu privire la sancționarea faptelor de corupție mare și de corupție medie și la sancționarea faptelor de corupție care afectează actul de justiție. Voi avea în permanență în vedere recomandările Consiliului Europei, rapoartele Consiliului Europei referitor la justiție, avându-se în vedere că există și în prezent o monitorizare din partea Consiliului Europei prin Mecanismul de Cooperare și Verificare, voi avea în vedere strategia Consiliului Superior al Magistraturii în acest domeniu, interesul guvernanților pentru continuarea luptei împotriva corupției și a criminalității economico-financiare și voi desfășura activitatea de manager cu echipa și echipele care sunt la nivelul structurii centrale a DNA-ului și la nivelul structurilor teritoriale, sub autoritatea ministrului Justiției. Ceea ce voi avea în vedere în mod cert în activitatea mea, pe lângă realizarea unei armonii în colectivele din cadrul structurii centrale și din cadrul serviciilor teritoriale este ca să se respecte prezumția de nevinovăție, să se strângă probe certe, concludente, pertinente și utile pentru aflarea adevărului, probe atât în favoarea, cât și în defavoarea învinuiților sau a inculpaților, fără să li se interzică dreptul la apărare.

Cerința care consider eu că trebuie îndeplinită și în viitor cu privire la DNA este de a se reduce numărul de achitări, fie datorită unor greșeli procedurale, fie datorită faptului că nu s-au administrat în cursul urmăririi penale, nu s-a epuizat întreg probatoriul pentru a dovedi în mod cert, la momentul trimiterii în judecată, că sunt probe de vinovat, probe care impun trimiterea în judecată a inculpatului sau a inculpaților. Aceste erori care mai există și în cadrul DNA trebuie îndepărtate, reduse, și dorința fiecărui procuror este de a dispărea, și un alt punct de vedere foarte important pe care doresc să-l urmăresc este ca, în momentul în care, într-o anumită zonă, apare o situație care interesează colectivitatea să acționez cu operativitate pentru a se declanșa cercetarea și urmărirea penală în vederea înlăturării acelei stări de pericol. Voi avea tot timpul în vedere că acest fenomen al corupției afectează securitatea națională, are un impact negativ asupra vieții sociale și populația, așa cum se observă și la acest moment, este deseori nemulțumită de faptele de corupție care sunt comise.

Nu în ultimul rând, voi acționa pentru apărarea banului public, pentru că în mod cert ceea ce se fraudează în România este banul public, prin achizițiile publice, nemaivorbind de fraudele care apar, lucru demonstrat și prin trimiterile în judecată care s-au realizat de DNA, și eu am realizat trimiteri în judecată, în sectorul de fraudare a fondurilor Comunității Europene. Pentru acest aspect vreau să continui și să perfecționez specializarea procurorilor în anchetarea acestor fapte care sunt grave, dar care implică și o pregătire profesională specifică magistratului, și mă

gândesc că pot să creez colective de lucru prin care să stabilim metodologii concrete de anchetare a acestor fapte prin care se fraudează banul public, se fraudează fondurile europene.

Toate au impact asupra PIB-ului, toate au impact asupra vieții sociale, toate au impact asupra bunăstării și a vieții omului. Voi continua ... o altă problemă care aduce atingere societății românești, sunt faptele de evaziune fiscală și de contrabandă. Nu vreau să insist prea mult pentru că toți cunoaștem acest fenomen care afectează economia. Și totodată, referitor la ceea ce am explicat și am punctat în proiectul meu, doresc să se continue, și să fie rezultate la fel concrete, în descoperirea și sancționarea actelor de corupție în activitatea judiciară.

Sigur că va trebui să realizez o colaborare reală, obiectivă și principială cu celelalte instituții ale statului care au rol în constatarea faptelor de corupție. La ora actuală, părerea mea ca simplu procuror al Serviciului teritorial Cluj din cadrul DNA, cu excepția serviciilor de investigare a fraudelor din cadrul Inspectoratelor Județene de Poliție și a Direcției Anticorupție din cadrul Ministerului Administrației și Internelor, alte instituții nu au colaborat cu DNA și nu ne-au sesizat referitor la fapte de corupție și de criminalitate economico-financiară de care au luat la cunoștință prin atribuțiile lor zilnice.

Voi acționa pentru întărirea independenței procurorului, pentru continuarea autonomiei acestuia, voi realiza o armonizare între procurorii cu o anumită vârstă și procurorii tineri, voi căuta, și sunt convins că voi găsi metodele necesare ca să întrerup scurgerile de informații din cauzele penale care au un impact negativ asupra anchetei penale. Toată lumea trebuie să știe, noi cunoaștem foarte bine, urmărirea penală nu are caracter public, eu nu fac telejustiție, de asemenea nu am voie să aduc la cunoștința nici unei alte persoane care nu face parte din colectivul meu despre cercetarea penală în acte premergătoare începerii urmăririi penale, despre începerea urmăririi penale și pregătirea trimiterii în judecată. Aceste scurgeri de informații au un impact negativ, bulversează societatea și, mai mult, prejudiciez imaginea persoanei care este cercetată. Eu de asemenea trebuie să am în vedere și aspecte legate de protejarea victimelor, protejarea denunțătorilor, pentru că realitatea mi-a demonstrat că persoanele cu gulerele albe - e o expresie care se utilizează din ce în ce mai mult - încearcă și reușesc să timoreze denunțătorul să întoarcă probatoriul. Sunt foarte multe aspecte pe care vi le pot aduce la cunoștință datorită experienței mele profesionale.

Proiectul meu nu este un proiect vizionar, este un proiect concret care poate fi îmbunătățit pe parcursul desfășurării activității viitoare a mele ca procuror șef al DNA, și în activitatea mea, în mod cert și concret, voi folosi o conducere proactivă pentru că permanent mă voi consulta și cu procurorul de caz și cu managerii de nivel mediu, dar decizia în ceea ce privește conducerea activității, mai ales la serviciile teritoriale, rămâne procurorului șef teritorial. A da îndrumări, a încerca să explic anumite curențe din activitatea lui, nu înseamnă să intervin peste decizia lui, peste calitatea lui de procuror șef. Voi acționa însă nu cu duritate în mod eficient în situația în care apar disfuncționalități în activitatea unui serviciu, în activitatea unui conducător de unitate și chiar în activitatea unui procuror.

Sunt fapte grave care intră în competența DNA, ancheta penală este deosebit de grea, trebuie să ai dibăcie și pricepere să dovedești inculpatului că probele pe care le administrezi îi

determină și îl conving spre vinovăție, și de aceea importanța activității este de a specializa în continuare procurorul și cei cu rezultate bune și foarte bune trebuie motivați în continuare.

Sigur că nu mai pot să fac o motivare sub aspect pecuniar ca să stimulez. E foarte bine când îi dai la om și se bucură, e foarte rău când îi iei la om din drepturi, dar prin a evidenția activitatea concretă în cadrul colectivului, chiar în cadrul șefilor ierarhici, chiar la presă, uneori când se ivesc oportunități de a promova în funcție reprezintă, după părerea mea, și în mod cert cred că am dreptate, o motivare a procurorului.

O problemă foarte gravă care este la nivelul DNA, și pe care dvs. o știți, este un număr foarte mare, o încărcătură foarte mare de procurori. De fapt unitatea noastră este casa unde locuim pentru că stăm 10-12, de regulă, ore pe zi. Apare la un moment dat uzura psihică. Trebuie să găsim niște modalități, poate că trebuie să fim mai curajoși în a adopta niște soluții în situația în care îți dai seama din primul moment că nu ai elemente care să te ducă la începerea urmăririi penale și la trimiterea în judecată. Aici sunt tot felul de discuții, eu am instituția actelor premergătoare începerii urmăririi penale care îmi dau dreptul să adopt o soluție de netrimitere în judecată dacă din conținutul sesizării îmi dau seama că nu sunt elemente pentru începerea urmăririi penale, dar realitatea ne-a demonstrat altceva pentru că persoana nemulțumită face plângere la instanța de judecată și instanța, de multe ori, din păcate, admite plângerea petentului, restituie cauza la procuror în vederea începerii urmăririi penale și administrarea sau efectuarea de verificări, de investigații administrare de probe.

Oana Schmidt Hăineală: Domnule procuror din acest moment mai aveți 5 minute, vă rog să vă pregătiți-vă să încheiați.

Ioan Irimie: Ce anume?

Oana Schmidt Hăineală: Vă rog să vă pregătiți să vă încheiați susținerea pentru că mai aveți 5 minute.

Ioan Irimie: Da. Deci acestea sunt o parte din intențiile mele. Sunt un om de bună credință. Sunt un om cu dragoste pentru sistemul nostru judiciar. Și aceste aspecte m-au determinat să mă înscriu la această procedură. Făcând o glumă îmi pare rău că DNA nu s-a creat când aveam 30 de ani.

Oana Schmidt Hăineală: Ați încheiat?

Ioan Irimie: Da.

ÎNTREBĂRI

1. Oana Schmidt Hăineală: Vă mulțumim. O să începem prin a vă adresa întrebări. Aș începe eu cu câteva întrebări. Două vor viza profilul dvs., două vor viza câteva aspecte profesionale, după care am să-i rog pe colegii mei să formuleze întrebările. Prima întrebare: dvs. ați afirmat că România este monitorizată de Consiliul Europei în cadrul cărui Mecanism?

Ioan Irimie: În cadrul Mecanismului de Cooperare și Verificare. Este o monitorizare permanentă. Eu când am întocmit proiectul am avut în vedere rapoartele Consiliului Europei ...

Mona Pivniceru: Comisiei Europene.

Ioan Irimie: Pardon, Comisiei, mă scuzați, Comisiei Europene.

Oana Schmidt Hăineală: Doamna ministru, vă rog să nu interveniți.

Mona Pivniceru: Dar nu e ca la clasa I. Dacă a greșit, și în loc de Consiliu spune Comisia ...

Oana Schmidt Hăineală: Doamna ministru vă rog să nu interveniți sau suspend ședința.

Mona Pivniceru: Puteți să suspendați ședința ...

2.Oana Schmidt Hăineală: Domnule procuror, Consiliul Europei monitorizează - vă rog să faceți liniște - monitorizează România pe aspecte vizând anticorupția dar în cadrul altui mecanism, vă spune ceva Grupul de state împotriva corupției?

Ioan Irimie: GRECO?

Oana Schmidt Hăineală: Da.

Ioan Irimie: Da, acolo s-a discutat și există niște directive, niște recomandări pentru statul român, o accelerare a procedurii în actul de justiție, o întărire a rolului Agenției Naționale de Integritate care a dat hotărâri referitor la incompatibilități, o continuare a luptei împotriva corupției și, dacă nu mă înșel, este o problemă legată de recuperarea produselor infracțiunii.

2.a.Oana Schmidt Hăineală: Mhm. Ce rol are DNA în participarea României la GRECO?

Ioan Irimie: DNA are rolul principal, deci de combatere a corupției mari și a corupției medii și a corupției referitor la actul de justiție.

3.Oana Schmidt Hăineală: Am înțeles. V-am întrebat din perspectiva GRECO nu din perspectiva atribuțiilor generale. În situația în care un coleg procuror din DNA care a instrumentat și a finalizat cu trimitere în judecată, să spunem în stare de arest preventiv, o

cauză de mare corupție, este atacat în presă, într-o manieră de natură a-i afecta nu reputația personală, profesională, ci și imaginea instituției, cum reacționați dvs. într-o astfel de situație? Ce faceți?

Ioan Irimie: În mod concret fie prin serviciul de presă pot să dau un comunicat în care să explic, pentru că deja s-a sesizat instanța de judecată, și pot să explic probele concrete care au stat la baza trimiterii în judecată, fie să solicit Consiliului Superior al Magistraturii ca să-i apere reputația.

3.a. Oana Schmidt Hăineală: Dar solicitarea de apărare a reputației nu este apanajul individual al fiecărui magistrat?

Ioan Irimie: Ba da.

3.b. Oana Schmidt Hăineală: Puteți să faceți dvs. cerere în numele magistratului?

Ioan Irimie: Nu, trebuie să recomand ca să facă această cerere pentru apărarea reputației.

3.c. Oana Schmidt Hăineală: Și ați putea avea în vedere și o poziție publică a dvs. ca și conducător al instituției?

Ioan Irimie: Eu consider că acesta ar fi primul aspect care mă interesează pentru că este vorba de apărarea instituției unde procurorul lucrează, și eu în calitate de procuror șef sunt obligat să apăr reputația instituției mele.

4. Oana Schmidt Hăineală: Am înțeles. La pagina 15 din proiect dvs. faceți vorbire despre necesitatea de a institui o responsabilizare pentru prestația fiecăruia la toate nivelurile ierarhice ale DNA. Ne explicați puțin ce ați vrut să spuneți?

Ioan Irimie: Deci eu am vrut să arăt că fiecare procuror este stăpân pe cazul lui, are responsabilitatea de a administra toate probele necesare pentru a dovedi și a stabili dacă sunt probe certe de trimitere în judecată și răspunde pentru fiecare activitate pe care o desfășoară pentru că este un procuror independent și care are autonomie de a efectua cercetarea sau urmărirea penală.

4.a. Oana Schmidt Hăineală: Să înțelegem că până acum nu a existat responsabilitatea ?

Ioan Irimie: Ba da.

4.b. Oana Schmidt Hăineală: A existat, dar ea trebuie accentuată?

Ioan Irimie: Pofțiți?

Oana Schmidt Hăineală: Trebuie accentuată.

Ioan Irimie: Trebuie accentuată pentru că și selecția care se face la DNA se referă la procurori care au o experiență în cercetarea, în anchetarea și trimiterea în judecată a faptelor de corupție.

5. Oana Schmidt Hăineală: Vă rugăm să ne expuneți pe scurt motivele pentru care în anul 2005 s-a solicitat revocarea dvs. din funcția de șef serviciu teritorial al Direcției Naționale Anticorupție Cluj.

Ioan Irimie: Da. O să fiu poate un pic mai ... Deci din anul 2003, din data de 17 iulie 2003, am fost delegat în funcția de procuror șef al Serviciului Teritorial Cluj din cadrul Parchetului Național Anticorupție. Efectiv mi-am desfășurat activitatea la Cluj timp de 3 luni, perioadă în care am reușit în cadrul colectivului să soluționăm prin trimitere în judecată a două cauze penale privind, într-o cauză, 10 sau 12 inculpați arestați, și într-o altă cauză un inculpat arestat. Din data de 16 octombrie 2003 până la finele anului 2003 am fost delegat la structura centrală a Parchetului Național Anticorupție.

Oana Schmidt Hăineală: Domnule procuror cunoaștem aceste aspecte. Rezultă din CV-ul dvs. V-ați și prezentat la început la cursul profesional. Mai pe scurt vă rog.

Ioan Irimie: Deci după ce în luna septembrie 2005 am participat la interviul pentru funcția de procuror șef al Secției de combatere a corupției din cadrul Parchetului Național Anticorupție, în luna octombrie, și față de mine și față de alte persoane cu funcții de conducere din cadrul Parchetului Național Anticorupție, 10 sau 12 persoane, s-a cerut revocarea din funcția de procuror șef pentru management defectuos, cu toate că se știa că în perioada respectivă, din 2003 până în 2005, cea mai mare perioadă de timp, am funcționat în cadrul structurii centrale cu rezultate concrete și toată lumea știe, și actele dovedesc, 70% din flagrantele realizate la nivelul structurii centrale am participat la acelea și sunt materializate în actele pe care le-am întocmit. De asemenea, au fost trimiteri în judecată realizate de mine și la nivelul structurii centrale și la nivelul serviciului teritorial Cluj când mi-am desfășurat efectiv activitatea la Cluj. În mod normal, ar trebui să aveți la CSM un document ...

Oana Schmidt Hăineală: Domnule procuror întrebarea era alta de fapt, între a contesta actul prin care vi s-au, să spunem, pus la îndoială calitățile manageriale, respectiv solicitarea de revocare și a vă da demisia, dvs. ați optat pentru demisie.

Ioan Irimie: Mi-am dat demisia. Am vrut să vin la CSM, am vrut să vin în acea zi să explic membrilor secției de procurori care este situația, dar am apreciat că mai bine îmi prezint demisia, după care, după aproape un an de zile, mi-am dat seama că nu mai sunt dorit, am făcut cerere de a mă întoarce la Parchetul Curții de Apel și, cel mai bun exemplu, că tot sunt un procuror care am abilități în acest domeniu este faptul că în 2010 domnul Daniel Morar, care îndeplinea funcția de procuror șef al DNA, m-a solicitat să mă întorc la serviciul teritorial Cluj al DNA.

6. Oana Schmidt Hăineală: Am înțeles. O ultimă întrebare pentru dvs., dacă în ultimii ani a existat o împrejurare sau poate mai multe împrejurări în care ați intervenit la un coleg pentru rezolvarea intereselor unui apropiat.

Ioan Irimie: Nu!

6.a.Oana Schmidt Hăineală: Nu a existat?

Ioan Irimie: Niciodată în activitatea profesională ... Doamna vicepreședinte, acestea sunt fapte periculoase.

Oana Schmidt Hăineală: V-am adresat o întrebare, ați răspuns, vă mulțumesc.

Ioan Irimie: Eu voiam să vă ...

Oana Schmidt Hăineală: Am înțeles, sunt lămurită, vă mulțumesc. Îi rog pe colegii mei să vă adreseze întrebări în ordinea pe care o doresc, cum vă înscrieți? Doamna Gavadia? Domnul Muscalu?

7.George Muscalu: Eu am analizat proiectul și toată documentația depusă de dvs. Aș dori să clarificați, cel puțin pentru mine și poate și pentru colegii mei, câteva probleme cuprinse în proiect și pe care tangențial le-ați atins și în prezentarea de astăzi. Văd că dvs. la pagina 8, când menționați cerințele funcției de procuror șef în structura pentru care candidați, DNA, vă referiți că în primul rând pregătirea pe care trebuie să o aibă procurorul șef, pregătirea trebuie să fie în domeniul de activitate al DNA-ului și suplimentar în zona management-ului. Apreciați că trebuie limitată această pregătire a șefului DNA la zona de competență a DNA-ului care este o zonă restrânsă, așa ați menționat-o și nu am găsit o altă referire în întreg cuprinsul proiectului cu privire la cealaltă zonă, la tot restul ...

Ioan Irimie: Deci, în mod normal, sigur că trebuie să am abilitățile de a cunoaște modul de cercetare a acestor infracțiuni, de a cunoaște ce a vrut legiuitorul în Legea 78 să incrimineze ca să pot să îndrum procurorul de caz într-o speță anume dată, dar, așa cum se prevede și în Ordonanța de Urgență a Guvernului 43/2002, și procurorul șef și procurorii care funcționează în cadrul DNA trebuie să aibă o experiență și o pregătire corespunzătoare în domeniul combaterii corupției. Ceea ce presupune, având și o vechime de 6 ani, ești obligat să cunoști dreptul substanțial, să cunoști Codul de procedură penală, pentru că te poți întâlni în anchetele penale, pe lângă infracțiuni specificate în Legea 78 și în Ordonanța de Urgență a Guvernului care ne dă în competență în art. 13 indice 1 și alte infracțiuni, evaziunea fiscală, infracțiuni privitoare la regimul vamal, contravenții și altele, trebuie să cunoști întreg Codul penal și legile speciale ca să poți să deosebești o infracțiune de corupție prevăzută de Legea 78 de o infracțiune care e prevăzută în Codul penal sau într-o lege specială. Trebuie să ai o pregătire profesională temeinică ca procuror, nu numai la DNA ci și la parchetele celelalte, pentru că resursa umană eu de unde o primesc și de unde o iau, selecția de unde o fac? De la Parchetele din cadrul Ministerului Public. Dar, având abilități și experiență profesională în anchetarea faptelor de corupție, este mult mai ușor să coordoneze activitatea DNA și să realizezi rezultatele pe care ni le cere legea și pe care ni le cere strategia anticorupție.

8.George Muscalu: O a două problemă se referă și la ceea ce ați afirmat aici în sensul că numărul de procurori și încărcătura de procurori este destul de mare în DNA, atât la structura centrală cât și la structura teritorială. Ați prezentat în proiect faptul că este greu să

fi mărit numărul procurorilor. Ce alte soluții vedeți? Apreciați, scuzați-mă, și întrebarea de fapt aceasta este, apreciați că actuala competență a DNA-ului corespunde întru totul scopului pentru care a fost înființată Direcția Națională Anticorupție, anume combaterea corupției de nivel înalt? Și aveți căi, gândiți soluții în acest sens?

Ioan Irimie: Deci în mod cert, tranșant, vreau să vă aduc la cunoștință că nu doresc sub nici o formă ca să se restrângă competența DNA. În calitatea mea și, folosind o expresie mai simplă, nu doresc să diminuez sau să degradez sau să îmi distrug casa. Singura problemă pe care o voi urmări este de a completa schemele atât la nivelul serviciilor teritoriale cât și la nivelul structurii centrale cu procurori. Sigur că este o problemă de motivare a acestor procurori, pentru că activitatea este foarte grea, plină de responsabilitate, dar voi reuși să aduc procurori prin șefii de secție, prin șefii de servicii, ca să se completeze aceste scheme și atunci volumul de muncă să se reducă pe fiecare procuror. Nu doresc sub nici o formă, nici nu am menționat în proiect, că intenționez să solicit o diminuare a competențelor Direcției Naționale Anticorupție. Sunt procuror cu experiență, Direcția Națională Anticorupție, prin fostul Parchet Național Anticorupție, funcționează din anul 2002, având 10 ani de activitate. S-au creat colective de specialiști, mă refer la procurori, mă refer la specialiștii calificați care realizează raporturile de constatare tehnico-științifică, mă refer la poliția judiciară a Direcției Naționale Anticorupție, inclusiv la personalul auxiliar, gândindu-mă la grefieri și la șoferi. Sunt colective închegate, sunt colective cu experiență, fiecare își cunoaște rolul, și prin completarea schemelor și prin accelerarea, prin cooperativitate, vom reuși să diminuăm numărul mare de cauze care sunt pe rolul actual. Încărcătura este într-adevăr mare, o cauză poate să aibă, de exemplu, și 40 de volume.

9. George Muscalu: O altă problemă. Ați vorbit despre, cu privire la statutul procurorului, v-ați propus acolo un obiect, ca obiectiv, că militați astfel încât procurorului să i se acorde un statut similar judecătorului sau să îl apropiați de statutul judecătorului. Ce înțelegeți prin asta? Vă referiți la înfăptuirea actului de justiție, vă referiți la faptul că procurorul să aibe inamovibilitate, pentru că aceste două structuri, chiar dacă fac parte prin Constituție, sunt prevăzute la aceleași autorități, au roluri și sarcini diferite, la ce v-ați referit în acest sens?

Ioan Irimie: E adevărat dar ...

George Muscalu: ... nu am reușit să înțeleg.

Ioan Irimie: Sigur că tot timpul am militat, ca procurori, să beneficiem și noi de inamovibilitate ca și judecătorii.

9.a. George Muscalu: Să milităm și?

Ioan Irimie: Pentru că știți foarte bine, știți foarte bine că au fost foarte multe discuții referitor la statutul procurorului de a nu mai face parte din autoritatea judecătorească, de a se diminua, de a trece la Guvern, sub controlul Guvernului, aspect care pe noi ne interesează foarte mult să ne menținem statul care îl avem la ora actuală, să îl întărim ...

9.b. George Muscalu: În ce sens asta? Sau în ce sens să îl întărim?

Ioan Irimie: Eu mă gândeam la o inamovibilitate a procurorului.

George Muscalu: Ca să fie inamovibil ar trebui să înfăptuiască actul de justiție, deci ar trebui să treacă în cealaltă zonă, ar fi două structuri care ar înfăptui actul de justiție, să spunem așa.

Ioan Irimie: Bine, dar cu menținerea competențelor.

George Muscalu: Este totuși organizat ierarhic Ministerul Public.

Ioan Irimie: Și asta e adevărat.

10. George Muscalu: Ați precizat în proiectul dvs., în partea finală, când ați discutat despre eficientizarea activității, mai multe puncte tari, puncte slabe și pericole care pot afecta în viitor, vă referiți în prezent sau în viitor, activitatea DNA. Și ați menționat acolo cu titlu de exemplu, între altele, înlăturarea procurorilor incozi, modificarea cadrului instituțional al DNA, modificarea dispozițiilor procedurale. Eu vreau să vă referiți numai la înlăturarea procurorilor incozi. Care ar fi pericolul de înlăturare, pentru că înlăturarea unui procuror incoz nu se face așa ușor, nici prin luarea dosarului, sunt instrumente la momentul acesta puse la îndemâna procurorului.

Ioan Irimie: Pot să apară situații în care un procuror care își desfășoară în mod corect activitatea, fie prin presă, fie prin anumite sesizări care sunt adresate procurorului șef, chiar Consiliului Superior al Magistraturii, să i se creeze o atmosferă încât acesta, la un moment dat, să fie timorat și chiar el să solicite să plece din sistemul respectiv.

10.a. George Muscalu: Vă referiți la acțiuni externe sistemului, nu la acțiuni care vizează acțiunea conducerii Parchetului sau ... ?

Ioan Irimie: Nu, nu ... la acțiuni externe. Pentru că a pune în executare o dispoziție legală dată de procurorul ierarhic superior în ceea ce privește instrumentarea unei cauze nu poate să împietzeze actul de justiție și nu îl poate determina pe procuror să considere că șeful lui încearcă să-l marginalizeze sau încearcă să-l îndepărteze din colectiv. Eu sunt obligat în calitate de procuror simplu să-mi exercit atribuțiile în mod constant, ritmic, operativ, cu respectarea normelor, și procurorul șef are dreptul și obligația să intervină asupra procurorului în situațiile în care apar disfuncționalități, întâzieri nejustificate sau chiar o nepricepere în ceea ce privește administrarea probatoriului, sau o conduită mai agresivă în cadrul anchetei penale față de inculpat sau față, în relația cu avocații și cu ceilalți participanți în procesul penal, și atunci eu sunt obligat ca șef să intervin, să-l temperez, să-l mediez, să-l îndrum ca să se realizeze obiectivul propus.

11. George Muscalu: O ultimă problemă pe care ați amintit-o și astăzi, v-ați referit la numărul de achitări la nivelul DNA, pentru că din această structură faceți parte, și înainte vreau să fac o precizare. Ați afirmat de două ori că ați fost chemat la DNA. Cred că ați avut un interviu și ați ajuns la DNA în 2010, nu sunteți delegat în acest moment.

Ioan Irimie: Am fost delegat după care m-am prezentat la interviu și ... eu nu sunt om să mă laud ...

12. George Muscalu: Dar această instituție a chemării nu există să te cheme cineva, v-ați dat un acord pentru delegare ... ați participat la un interviu și ați obținut. Deci vis a vis de problema achitărilor la DNA, pentru că ați prevăzut și în proiectul dvs., care ar fi soluția pe care o vedeți să reduceți acest număr de, să spunem, soluții necorespunzătoare calitativ? Apreciați că este mare numărul, apreciați că este corespunzător?

Ioan Irimie: Domnule procuror, eu nu am competența de a ...

George Muscalu: Dvs. ca procuror din cadrul DNA care ați lucrat. Orice procuror are dreptul să aibă o opinie ...

Ioan Irimie: Eu m-am referit în principal la art. 202 din Codul de procedură penală. Sunt de asemenea articole care, în Codul de procedură penală, de a nu cădea în capcana de a îmi provoca probe, de a-mi obține probe prin provocări sau prin comiterea unor fapte. Sunt obligat să respect principiul, prezumția de nevinovăție, sunt obligat să administrez probe atât în favoarea cât și în defavoarea inculpatului, chiar în situația în care inculpatul recunoaște fapta respectivă, și cum spuneam noi, recunoașterea e proba regină, dar sunt obligat să administrez și alte probe și să nu fac o interpretare a articolului din Legea 78. Sunt obligat să respect articolul, să respect textul de lege și să aplic textul de lege, să realizez prin probatoriul pe care îl administrez, să dovedesc toate elementele constitutive ale infracțiunii respective, nelăsând posibilitatea ca probatoriul să fie administrat suplimentar în instanță prin alte probe care poate să-mi răstoarne adevărul.

George Muscalu: Sunt într-un tot de acord cu dvs. și așa este dar nu veți procuror dvs .în toate cazurile veți fi ...

Ioan Irimie: Pot fi situații în care eu pot să-l îndrum, sau prin metodologii, sau prin ordine sau prin colectivele pe care doresc să le creez să realizez niște metodologii de lucru și pot să fie situații în care chiar să discut cu procurorul de caz, într-o anchetă mai complexă, asupra direcțiilor pe care trebuie să le urmeze pentru a stabili dacă în speța dată sunt elemente certe, probe certe, pentru trimiterea în judecată. Foarte grele, sunt de exemplu anchetele privind fondurile europene, fraudarea fondurilor europene, este o metodologie destul de grea și am în vedere și specializarea continuă a procurorilor.

George Muscalu: Am înțeles asta. Vă mulțumesc.

13. Florentina Gavadia: Cum apreciați modalitățile de accesare în structurile specializate a DNA-ului, în sensul de a susține un interviu și vechimea de 6 ani, față de modalitățile de promovare în Parchetele obișnuite - concurs, vechime mai mare - și dacă considerați că 6 ani vechime ar fi suficienți pentru o experiență profesională în sensul de a-și desfășura activitatea în cadrul organizat.

Ioan Irimie: Aici sunt multe aspecte care se pot discuta. Pot să fie și elemente pentru ceea ce voi afirma eu și împotriva a ceea ce voi afirma eu. Și pornesc de la următorul aspect: anumite infracțiuni prevăzute în Legea 78, competența de judecată a lor în primă instanță este judecătoria, chiar infracțiunile prin care se fraudează fondurile europene, infracțiunile de abuz în serviciu cu folos material, infracțiuni asimilate faptelor de corupție. Dar infracțiunile clasice de corupție, darea de mită, luarea de mită, traficul de influență, sunt de competența tribunalului. Va trebui, părerea mea este următoarea: în mod normal ca să funcționezi la DNA, datorită complexității cauzelor și datorită subiecților cu care ne confruntăm și a specificului de administrare a probelor, ar trebui să ai mai puțin zic vechime, pot să ai vechime de 6 ani dar să fi abil în munca de procuror, să fi bine nepregătit și teoretic și să fi avut acces și să faci anchetă în infracțiuni de abuz sau în infracțiuni care pe urmă îți pot ... poți să ai rezultate bune și la DNA sau poți să ai o vechime de 10, sau chiar mai mare de 10 ani, și să nu cunoști, să cercetezi aceste infracțiuni, și nici să nu ai o pregătire teoretică bună. În mod normal așa cum s-a făcut și la interviurile pentru ... Deci când ești chemat la DNA ar trebui totuși să ai în vedere lucrările pe care le-a întocmit procurorul respectiv că nu întotdeauna interviul este relevant, posibil ca întrebările care se pun să-l inhibe pe candidat sau să, datorită situației care este în acel moment, să nu poată da răspunsurile corecte și pe care le solicită comisia. Dacă procurorul are abilități, și asta este o discuție, pentru că sunt procurori care au abilități chiar dacă au o vechime de 6 ani, sunt de asemenea procurori care au abilități cu o vechime de 10 ani, nu contează vârsta, contează să aibă puterea de a munci. Și să fie corect. Nu contează vârsta, contează puterea de a participa. Un flagrant poate să îți ia 3-4 zile și 2 nopți, iar procedura de reținere, o știti foarte bine, îți impune o muncă susținută pe lângă realizarea flagrantului efectuarea anchetei timp de 3 zile, ajungi la reținere și este o altă procedură foarte grea ca să sesizezi instanța de judecată în vederea arestării preventive. Și atunci trebuie să ai o putere și psihică și fizică ca să poți să-și îndeplinești atribuția de procuror. Pentru că aia o fac eu alături de polițistul judiciar și, sigur, pot să fie situații când într-o anchetă lucrează, pot să lucreze chiar doi procurori, este ideal, că atunci îmi împart sarcinile, că responsabilitatea actului de justiție e a mea ca procuror în faza de urmărire penală, eu răspund și pentru activitatea polițistului, eu răspund și pentru greșeala grefierului în redactarea actului.

13.a. Florentina Gavadia: Bun, mi-ați răspuns în ceea ce privește vechimea, dar în ceea ce privește interviul și concursul, credeți că este suficient să se susțină un simplu interviu sau ar trebuie să se susțină un concurs?

Ioan Irimie: Părerea mea că interviul este cel mai relevant pentru că acolo discuțiile care se poartă de către comisie cu acel candidat, avându-se în vedere și lucrările și datele pe care le ai față de el, cu privire la el, comisia își poate da seama dacă acel procuror poate să activeze cu rezultate bune în cadrul DNA. Putem discuta și despre instituția delegării care la fel de stresantă este pentru un procuror și m-a surprins uneori, delegat 6 luni de zile, te prezinți la interviu, comisia nu te acceptă, dar te mai delegă 6 luni de zile. Sunt aspecte pe care nici eu nu le înțeleg.

14. Florentina Gavadia: Nici eu. În referire, în completarea întrebării domnului procuror Muscalu, în sensul întăririi statutului procurorului, ați fi răspuns domnului procuror. Bun, vă gândiți la întărirea statutului procurorului dar acelui procuror care își desfășoară activitatea în cadrul DNA sau a procurorului în general?

Ioan Irimie: Eu sunt procuror, eu în acest moment sunt procuror în cadrul Direcției Naționale Anticorupție și, în viitor, prin avizul Consiliului Superior al Magistraturii și prin numirea de către Președintele României pot să fiu procuror șef al DNA-lui, dar mă refer la întărirea statutului în general în cadrul Ministerului Public pentru că, v-am mai spus, eu sunt procuror, că la acest moment îmi desfășor activitatea în aceste unități specializate cu personalitate juridică este un lucru, dar poate că peste 2 ani, 3 ani, 5 ani de zile, problemele să se rezolve la nivelul României, și asta dorim toți, pot să se producă orice modificări la aceste unități specializate și eu îmi recapăt statutul de procuror, adică am același statut în cadrul Ministerului Public și pentru aceasta militez.

15. Florentina Gavadia: Ar trebui să se bazeze pe un sistem de valori culturale și materiale care formează un anumit tip de mentalitate. Vă rog să explicați la ce tip de mentalitate vă referiți?

Ioan Irimie: Mă refer la moralitatea procurorului, deci să fie un om, un jurist dedicat unității unde își desfășoară activitatea pentru că statutul lui de magistrat, veniturile pe care le are, îi permit să se pregătească continuu, îi permit să aibă rezultate la locul de muncă și, prin gradul lui de cultură, de formare care se realizează și în afara programului, și în afara instituției, acesta dă dovada calității de magistrat, a calității de procuror în Direcția Națională Anticorupție, iar actele pe care le întocmește la fel sunt de bună calitate pentru că de fapt în sistemul nostru, a Ministerului Public, cartea de vizită a procurorului este rechizitoriul. El îți arată cine este instituția, el îți arată cine este procurorul care a instrumentat cauza.

16. Florentina Gavadia: Bun, și în final indicați 3 calități care v-ar recomanda pentru ocuparea acestei funcții și 3 defecte sau vulnerabilități, dacă considerați că le aveți, care nu v-ar recomanda și inclusiv cum apreciați că ați putea îndepărta aceste vulnerabilități?

Ioan Irimie: Calități. O calitate este experiența profesională pe care am acumulat-o, inclusiv în urmărirea și sancționarea faptelor de corupție. Puterea mea de a lua decizii la o situație de criză. Puterea de muncă. Calitatea de a pleca de la birou în momentul în care consider că mi-am îndeplinit atribuțiile care eu mi le-am impus și care trebuiau realizate în cadrul serviciului. Acestea consider că ar fi 3 calități care m-ar putea recomanda. În ceea ce privește defectele poate o prea mare exigență de când era pregătirea mea profesională, o exigență și referitor la colegii mei privind aptitudinile de a cerceta, de a ancheta faptele de corupție, poate că le cer mai mult decât s-ar putea. Faptul că am prea mare încredere în oameni, dar asta poate fi și o calitate pentru că eu țin la unitatea mea și trebuie să țin obligatoriu și la colegii mei, la toți, fără să fac diferență între procuror și personalul administrativ. Dar uneori, și realitatea mi-a demonstrat-o, această bună credință a mea s-a întors împotriva activității mele profesionale.

Florentina Gavadia: Mulțumim.

17. Bogdan Gabor: Domnule procuror, dumneavoastră ați făcut în cadrul proiectului și în expunerea dvs. o analiză aproape exhaustivă a competențelor procurorului în materia urmăririi penale. V-aș ruga, dacă este posibil, să faceți o prezentare și a Secției Judiciare a Direcției Naționale Anticorupție, dacă ați identificat vreo vulnerabilitate și care ar fi

măsurile pe care dumneavoastră le-ați lua și veți propune pentru înlăturarea acestor vulnerabilități dacă credeți că există?

Ioan Irimie: Referitor la Secția Judiciară, sigur că procurorii care își desfășoară activitatea în cadrul Secției Judiciare în principal participă la judecarea cauzelor la instanțele de judecată având dreptul să exercite căile de atac acolo unde legea prevede. Ceea ce am sesizat într-adevăr și când am lucrat în structura centrală a Parchetului Național Anticorupție, dar am constatat și aici, la Serviciul Teritorial Cluj, datorită numărului mare de cauze care sunt la instanța de judecată poate că numărul procurorilor din cadrul Secției Judiciare este prea mic față de volumul de activitate și aici ar trebui să regândesc un pic situația. Sigur că aș solicita totdeauna procurorilor din cadrul Secției Judiciare de a folosi în expunerile lor practica CEDO și în concluziile pe care aceștia, asta este părerea mea la acest moment, în concluziile pe care aceștia le vor pune la instanța de judecată, m-a surprins un pic, asta este părerea mea ca vechime ca procuror, nu cred că e oportun să solicit instanței de judecată să aplice o pedeapsă și să și denumesc cuantumul anilor de închisoare. Nimeni nu mă oprește în concluziile pe care le am, și nu vreau să intru în amănunte, nimeni nu mă oprește însă în concluziile pe care le pun la instanța de judecată să solicit instanței să orienteze pedeapsa spre maximul special prevăzut de textul de lege și chiar să mă refer la individualizarea pedepsei, referitor la pedeapsă cu privațiune de libertate sau cu suspendare, aceste aspecte cred că pot fi invocate instanței de judecată. Mi s-a părut un pic, asta este părerea mea, a cere 20 de ani, a cere 15 ani, și a se ajunge la un moment dat la niște soluții date de instanța de judecată care nu confirmă concluziile procurorului nu mi se pare ceva normal.

17.a. Bogdan Gabor: Haideți să vă spun și eu ceva, o vulnerabilitate pe care am constatat-o eu personal și cu siguranță că ați constatat-o și dumneavoastră, dar poate că nu m-am făcut eu prea bine înțeles. Competența Direcției Naționale Anticorupție, și raportat la competența instanțelor de judecată, a condus la o situație în care cauzele instrumentate de către Direcția Națională Anticorupție se judecă în diferite zone ale țării, de la judecătorii până la Înalta Curte. Situația procurorului de la serviciul teritorial care trebuie să asigure participarea în ședințele de judecată în asemenea cauze de la mai multe instanțe de pe raza unei Curți de Apel, poate că asta este o problemă pe care ar trebui să o rezolvați dumneavoastră, care ar fi modalitatea concretă pentru a rezolva aceste situații?

Ioan Irimie: Am avut situații de acest gen și la Cluj, știți prea bine, atunci procurorii, și ceilalți procurori, participă la instanța de judecată, nu avem ce face.

17.b. Bogdan Gabor: Cum s-a rezolvat acest tip de problemă?

Ioan Irimie: Totuși nu aș fi de acord ca procurorii de la parchetele celelalte să susțină în instanță cauzele noastre pentru că au mai fost discuții chiar la crearea Parchetului Național Anticorupție, și de aceia s-a creat Secția Judiciară ulterior, pentru că nu am siguranța că procurorul respectiv are abilitatea de a susține actul de acuzare în fața instanței de judecată și mă pot trezi la soluții ciudate cu referire la actul meu de sesizare a instanței de judecată.

17.c. Bogdan Gabor: Bun, altă propunere pentru rezolvarea acestei situații.

Ioan Irimie: V-am spus o mărire a schemei în cadrul Secției Judiciare cu procurori.

18. Bogdan Gabor: Din perspectiva de procuror șef al Direcției, vă aflați la nivelul de manager superior cum așirmați dvs. în mod corect în proiectul dvs., între funcțiile management-ului și a managerului de nivel superior se află și aceia de reprezentare. Să faceți o prezentare a modalităților în care dumneavoastră înțelegeți să abordați colaborarea interinstituțională cu CSM, cu Ministerul Justiției, Ministerul Finanțelor Publice, instituțiile specializate în culegerea și gestionarea informațiilor.

Ioan Irimie: Pot să organizez prin întâlniri permanente cu aceste instituții și cu aceste autorități, pot să deleg persoane cu funcții de conducere din cadrul Direcției Naționale Anticorupție de a ține permanent legătura cu persoane de conducere din cadrul acestor instituții și a coordona politicile noastre în vederea obținerii de informații necesare pentru declanșarea anchetei penale în cadrul Direcției Naționale Anticorupție.

18.a. Bogdan Gabor: Am înțeles, asta-i gestionarea informațiilor. Cu Ministerul Justiției cum înțelegeți să, pe ce palier înțelegeți să colaborați?

Ioan Irimie: Cu Ministerul Justiției, spune și legea, procurorul lucrează sub autoritatea ministrului Justiției, sigur că ministrul Justiției poate să mă sesizeze la un moment dat de o situație care impune efectuarea unor verificări, a unor investigații privind o anumită situație. De asemenea, ministrul Justiției poate să-mi solicite la un moment dat informații privind stadiul unor anchete care interesează opinia publică. Eu pot să pun la dispoziția ministrului Justiției anumite date fără însă a intra în amănuntul și în caracterul nepublic al urmăririi penale, și, bineînțeles, o colaborare mai directă prin discuții, dialoguri, pe care trebuie și sunt obligat să le am și cu Procurorul General al României și cu ministrul Justiției și cu celelalte autorități ale statului și cu CSM-ul care garantează independența justiției și care, ca autoritate judecătorească la fel, este obligat CSM-ul să ne sprijine în toată activitatea noastră, inclusiv asupra atacurilor care se realizează și asupra instituției și asupra personalului. Pentru că singur nu voi putea să fac față sau singuri noi nu vom putea să facem față tuturor atacurilor care vor încerca în continuare să timoreze, să paralyzeze, să blocheze activitatea Direcției Naționale Anticorupție. Dar, și discuția e de mulți ani, la fel, nici eu nu sunt de acord ca Procurorul General să prezinte și să se prezinte la Parlament și să dea raportul Parlamentului. Aceasta este o discuție care s-a purtat ani de zile. Suntem totuși autonomi, ne bucurăm de independență, ne desfășurăm activitatea, putem fi trași la răspundere prin CSM, nu?, și atunci suntem obligați să fim lăsați să ne realizăm sarcinile de magistrați.

19. Bogdan Gabor: Ați identificat în mod corect o problemă privind scurgerile de informații pe alte canale decât cele legale și oficiale. Care sunt instrumentele pe care dumneavoastră înțelegeți să le utilizați în a stopa acest fenomen și dacă puteți face referire la ordinul 117 de anul acesta emis de Procurorul General al României?

Ioan Irimie: Cu privire la aceste scurgeri de informații sigur că părerea mea este că totuși aceste scurgeri de informații nu parvin de la procuror, nu sunt ale procurorului. Foarte ușor eu pot să controlez această situație pentru că procurorul de caz este cel care are acces la suportii magnetici și la notele de redare a convorbirilor telefonice, dar părerea mea este că aceste

scurgeri de informații pot să apară, de regulă, când dosarul meu penal în care se află notele de redare a convorbirilor se află la instanța de judecată pentru judecarea propunerii de arestare preventivă sau pentru judecarea cauzei pe fond și, printr-o anchetă, dar dacă sunt sesizat cu aceste aspecte, printr-o anchetă internă, pot să stabilesc dacă aceste scurgeri de informații sunt din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și atunci să sesizez Consiliul Superior al Magistraturii pentru a lua măsurile care se impun.

19.a. Bogdan Gabor: Și referire la ordinul 117, este vorba de Ghidul de Colaborare a Sistemului Judiciar cu mass-media.

Ioan Irimie: Orice informație pe care o dau este prin serviciul de presă pe care îl avem la nivelul Direcției Naționale Anticorupție. Eu nu pot să dau informații sau să aduc la cunoștința mass-mediei aspecte legate de un dosar penal și în mod normal și logic este ca toate aceste informații să fie primite de către media prin serviciul nostru de presă din cadrul structurii generale din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, prin comunicatele oficiale.

20. Bogdan Gabor: Vă mulțumesc! O singură întrebare care de fapt v-o adresează colegii dumneavoastră din DNA și eu nu mă fac decât purtătorul lor de cuvânt. Detaliați sintagmele de concurență pozitivă și motivare individuală folosite de dvs. în cadrul proiectului.

Ioan Irimie: Competiție pozitivă?

Bogdan Gabor: Concurență pozitivă în opinia dvs.

Ioan Irimie: Concurență pozitivă, deci interesul este ca în momentul în care, am mai făcut referiri, în momentul în care efectuezi ancheta și finalizezi actul de urmărire penală acesta să fie bazat pe probe, să fie bazat pe practică judiciară, să aibă un conținut juridic, o expresie adecvată situației de fapt, și prin concurență și competiție onestă fiecare să ia exemplul celuilalt coleg ca să-și perfecționeze activitatea, să-și crească capacitatea de muncă și să calitatea actului de justiție. Deci fiecare să fie o concurență reală, o concurență pozitivă, normală, cu rezultate pozitive fără să am invidia sau alte aspecte, că un coleg de al meu are rezultate mult mai palpabile, mai concrete în această activitate.

20.a. Bogdan Gabor: Motivare individuală?

Ioan Irimie: Numai prin pregătirea zilnică profesională pe care o realizez pentru fiecare speță sunt obligat să deschid din nou Codul Penal, să deschid Codul de Procedură Penală, să caut practică, să recitesc, să reevaluez lucrările pe care le am și să constat care au perspectiva și care este cerința imediată pentru finalizarea unei anchete.

Bogdan Gabor: Vă mulțumesc.

21. Daniel Morar: Domnule procuror, în ultimii 20 de ani cu mine v-ați intersectați cel mai mult dintre cei de aici așa că ne cunoaștem foarte bine. Aveți dreptate, eu am făcut cererea de revocare din DNA, eu v-am delegat apoi, nu eu v-am cerut să veniți, ați participat apoi la

un interviu. Într-adevăr am fost cam inconsecvent în ceea ce vă privește, dar vreau să vă pun câteva întrebări că una este să fi procuror simplu în cadrul DNA și alta este să fii procuror șef al DNA. Eu m-am uitat pe proiectul dumneavoastră de management și din punctul meu de vedere proiectele astea de management nu sunt extrem de relevante pentru ceea ce poate să facă un om. Pentru mine este foarte important ce a făcut până acum, cum se definește, ca să-mi dau seama dacă sunt argumente ca să procedeze mai bine pe viitor, dacă este cazul. Și o să vă pun niște întrebări concrete. Vorbiți de specializarea procurorilor în fonduri europene, de faptul că trebuie dinamizată activitatea în această direcție. Spuneți-ne concret cum îi specializăm, cum îi dinamizăm, dacă știți date statistice despre activitatea DNA și cum este organizată activitatea DNA în combaterea fondurilor europene și ce ar fi de îmbunătățit aici?

Ioan Irimie: Știu că la nivelul secției de combatere a corupției există un serviciu specializat în efectuarea anchetelor penale privind infracțiunile împotriva intereselor financiare ale Comunității Europene. La nivelul serviciilor teritoriale procurorilor li se repartizează aceste cauze în funcție de încărcătură. Perfecționarea, specializarea procurorilor o văd prin participarea acestora la anumite cursuri de perfecționare și, totodată, prin realizarea unor metodologii privind anchetarea acestor infracțiuni împotriva intereselor financiare ale Comunității Europene.

21.a. Daniel Morar : Știți că există o activitate continuă de specializare în fonduri europene?

Ioan Irimie: Știu dar asta vreau să o continuăm și să o perfecționăm pentru că sunt foarte multe cauze în care suntem sesizați referitoare la aceste infracțiuni și acum anumite situații de fapt ridică probleme și discuții în cadrul colectivului referitor la modalitatea în care ele au fost comise.

21.b. Daniel Morar: Am înțeles. Sunteți preocupat de acest domeniu din activitatea DNA-lui, una dintre preocupări. Cât din activitatea DNA-lui pe fonduri europene este desfășurată de acest serviciu specializat, aveți idee?

Ioan Irimie : Nu, la nivelul la care sunt la acest moment, nu.

Daniel Morar: Dar în raportul nostru de activitate în fiecare an eu fac această distincție între activitatea serviciului specializat și activitatea serviciilor teritoriale sau a celorlalte secții. Nu știți.

Ioan Irimie: Cifric nu, pentru că eu m-am gândit și mă refer, de exemplu, la activitatea care este la Cluj și rezultatele care au fost privind trimerile în judecată, au fost și la noi și sunt în continuare, este o activitate intensă, nimeni nu o poate contesta.

21.c. Daniel Morar: Haideți să vă spun eu, ca să vorbim în cunoștință de cauză, că este bine să ne propunem targeturi și ținte, dar trebuie să știm despre ce vorbim. Deci serviciul specializat din cadrul secției I-a are o activitate aproape nesemnificativă pe fonduri europene și tocmai acesta a fost motivul pentru care în urmă cu vreo 5 ani am decis ca aceste dosare să se soluționeze și în țară. Și în fiecare an se întocmesc aproximativ 50 de rechizitorii pe fonduri

europene cu prejudiciile consemnate în fiecare raport de activitate. Mergem mai departe dacă vorbim de pregătirea profesională, știți cum e activitatea instanțelor pe aceste dosare, adică instanțele de regulă confirmă rechizitoriile procurorului?

Ioan Irimie : Da, știu, pentru că am susținut și în cadrul serviciului teritorial Cluj și la instanțe de judecată am susținut și cauze de ale mele privind fonduri europene și alte cauze care au fost trimise în judecată.

21.d.Daniel Morar: Am înțeles, dar dumneavoastră vă pregătiți să deveniți procurorul șef al DNA. La nivelul DNA-lui există o problemă în ceea ce privește pregătirea procurorului pe DNA, e o vulnerabilitate chestiunea asta, ne-au dat instanțele foarte multe achitări și ne-au spus nu cunoașteți fenomenul?

Ioan Irimie : Nu, nu ne-au dat, dar este ideea mea susținută și de rapoartele Comisiei Europene că trebuie continuată această activitate.

Daniel Morar: Da, vreau să vă spun doar eu că cred că e sectorul în care sunt cele mai multe soluții de condamnare, peste 95% sunt soluții de condamnare.

Ioan Irimie: Domnule eu nu am criticat în proiect, deci în proiectul meu, să fie foarte clar, și ne cunoaștem prea bine și de aceea discutăm, și de aceea îmi permit să discut, ne știm și profesional, și ne apreciem profesional, eu nu am criticat Direcția Națională Anticorupție, eu nu pot să critic unitatea unde lucrez, eu nu pot să critic instituția unde am participat la înființarea ei. Eu a trebuit ...

Daniel Morar: Am înțeles, nu vă bănuiesc absolut deloc de chestiunea asta, nici de critica DNA-lui, de nimic, dar faptul că anumite ținte pe care ni le propunem sunt rezultatul unei analize, ne dăm seama că ceva nu merge bine, pentru că altminteri putem să ne propunem ținte în exact ce face procurorul DNA de la intrarea în sediu și până la sfârșit. Doar din perspectiva asta v-am întrebat dacă vi se pare că este o direcție pe care trebuie insistat, atât.

Ioan Irimie: Da, trebuie insistat.

Daniel Morar : Am înțeles, OK.

Ioan Irimie: Nici o frază din proiectul meu nu a criticat.

Daniel Morar : Vă asigur că v-am înțeles perfect și așa am luat-o, nu altcum.

Ioan Irimie : Ne știm foarte bine și îmi permit să discutăm, suntem colegi, suntem procurori, îmi permit să discutăm, mai ales că ne cunoaștem și am lucrat în preună.

22.Daniel Morar: OK, mergem mai departe. Ați spus așa: "Propuneri de eficientizare a activității manageriale a DNA: înlăturarea neregulilor procedurale pentru a se evita trimiterile înapoi la DNA a dosarelor de către instanțele de judecată din cauza unor nereguli procedurale constatate în timpul investigațiilor sau în cursul punerii sub acuzare." Vă

referiți la restituiri, da?

Ioan Irimie: La restituiri, da.

22.a.Daniel Morar: E o problemă, iată discutăm, e o problemă în activitatea DNA pe care a-ți sesizat-o, e un fenomen consistent?

Ioan Irimie : Nu este un fenomen consistent, dar este un fenomen care aduce atingere actului de justiție.

Daniel Morar : Corect, dacă aduce cum, vă rog.

Ioan Irimie: Discutăm totdeauna, în momentul în care instanța de judecată îmi restituie cauza toată munca mea, nu, toată munca mea ...

Daniel Morar: Eu am înțeles.

Ioan Irimie: Noi discutăm, și atunci de ce să nu fim abili în cursul urmăririi penale ...

Daniel Morar: Suntem dacă indentificăm ..., domnule procuror, ascultați-mă ...

Ioan Irimie: Indentificăm.

22.b.Daniel Morar: Trebuie să indentificăm o problemă aici. Aveți idee care sunt datele statistice ale instituției pe care vreți să o conduceți ?

Ioan Irimie: Domnule Morar ...

22.c.Daniel Morar: Numai puțin, răspundeți-mi. Știți care sunt datele statistice?

Ioan Irimie: Domnule Morar, domnule haideți să o discutăm ca și procurori, eu nu discut statistică, haideți să discutăm ca și procurori, că știm amândoi la ce ne referim, noi știm ce înseamnă să faci o urmărire penală, noi ce înseamnă să conduci o instituție, noi știm ce înseamnă să ai rebuturi în activitatea profesională. Domnule Morar îmi permit să v-o spun pentru că știți părerea mea despre cum suntem, eu vă consider prieten și suntem prieteni, și fiți convins că ceea ce spun eu este realitate. Hai să nu discutăm statistică, statistica nu-i relevantă. Vă dau un exemplu, cum a zis unul, “domnule hai să-l destituim că are în urmărire penală 50% achitări,” și l-a lăsat pe șeful dânsului să zică “cum are domnule 50% achitări?,,. Apare aici o urmărire penală că a trimis în judecată doi inculpați într-un an, într-un singur dosar, unul a fost achitat, unul a fost condamnat, și așa am 50% achitări. Hai să nu discutăm pe statistică. Dacă fac un dosar greu și trimit în judecată și sunt erori procedurale, eu de ce să nu le ...

22.d.Daniel Morar: Domnule procuror eu v-am înțeles, este o vulnerabilitate? Lăsați-mă un pic. Au fost ani, vă spun eu, este un raport de activitate, m-aș fi așteptat să-l citiți. Nu l-ați citit.

Ioan Irimie: L-am citit, l-am citit și eu raportul pe

22.e.Daniel Morar: Și v-am întrebat acum. Sunt principalii indicatorii de calitate ai unei instituții, restituirile și achitățile, și v-am întrebat dacă dumneavoastră considerați, și îmi răspundeți cu da sau nu, că e o problemă, trebuie să insistăm, deci sunt ani în care au fost zero restituiri?

Ioan Irimie: Da. De ce să nu avem zero restituiri și în continuare, de ce să avem achitățile, de ce să avem restituiri, de ce să avem admiteri la plângeri împotriva soluțiilor găsite de judecată, de ce să avem sesizări la CSM, de ce să avem dușmani peste tot? Nu statistica ...

Daniel Morar: E frumos, e frumos ce îmi spuneți. Vreau să vă spun un lucru: statistica este un instrument foarte bun de lucru pentru un șef.

Ioan Irimie: Ce anume?

Daniel Morar: Statistica este un instrument foarte bun de lucru pentru un manager, este foarte bun, dar ce spuneți dvs. e ca la bancă, dar nu este relevant.

Ioan Irimie: Bun, nu contest, dar de ce ați trecut cu vederea aceste restituiri?

22.f.Daniel Morar: Sunt de acord, am înțeles, vi le-ați propus ca obiective, dar eu v-am întrebat dacă ați văzut o problemă în astea?

Ioan Irimie: Țineți minte cum discutam: oare când te acuză că nu ai respectat procedura penală ori ești prost, ori nu știi carte.

23.Daniel Morar: Vreau să ajung tot la statistică. Ați vorbit de achitări și că vreți să reduceți numărul de achitări. E foarte frumos din partea fiecăruia, toți ne propunem așa ceva. Cum vă gândiți să faceți lucrul ăsta?

Ioan Irimie: Păi tot așa, prin îndrumarea și, o dată, cu repartizarea cauzelor la procuror în funcție de pregătirea lui profesională, de experiența lui, de asemenea, verificarea periodică a activităților de urmărire penală pentru a constata ce probe s-ar mai putea administra, modalitatea în care pot fi administrate ca în momentul în care se întocmește actul de finalizare a urmăririi penale să nu avem surprize la instanța de judecată, plus rolul activ pe care trebuie să-l aibe procurorul de ședință în susținerea actului de acuzare.

23.a.Daniel Morar: Bun, sunt multe achitări la DNA? V-a întrebat și colegul dar nu a-ți răspuns. Credeți că sunt multe, sunt multe, sunt puține? Statistic dacă vreți sau dați-ne cifric cum le știți, dacă le știți, tot în raportul de activitate, în fiecare an apare chestiunea asta.

Ioan Irimie: Trebuie să nu existe sau să se reducă numărul lor.

23.b.Daniel Morar: Puteți să-mi răspundeți la întrebare, dacă știți care este procentul de achitări în dosarele DNA-lui?

Ioan Irimie: 25%, parcă ultimul raport.

Daniel Morar: E 10%.

Ioan Irimie: Definitive.

Daniel Morar : Definitive toate sunt definitive.

Ioan Irimie: Dar ...

23.c.Daniel Morar: Aveți vreo idee despre ce se întâmplă în sistemele de justiție, că este o problemă într-adevăr pe care noi o discutăm tot timpul și cu jurnaliștii, cu achitățile, adică statele din Uniunea Europeană au un procent mai mare de achitări, mai mic decât noi? Trebuie să ne raportăm, să ne comparăm, ne place sau nu ne place statistica. Ca să ne dăm seama, stăm bine, stăm rău?

Ioan Irimie: Domnule prim adjunct, eu trăiesc în România și populația e nemulțumită de ceea ce se întâmplă în România, nu ceea ce se întâmplă în Spania sau Italia. Legea mea penală se aplică pe teritoriul statului român. Aici eu sunt tras la răspundere de Consiliul Superior al Magistraturii pentru ceea ce fac în România, nu pentru ceea ce se întâmplă în Italia sau ... Că toată lumea vorbește de America, toată lumea vorbește ... da domnule sunt de acord, sunt de acord și cu recomandările Uniunii Europene, dar trăiesc și muncesc și îmi cresc copiii în țara mea și vreau să văd o țară curată și nu vreau să văd erori judiciare și nu vreau să văd persoane care suferă datorită faptului că sunt nedreptățiți.

Daniel Morar: Este foarte frumos, foarte frumos.... și noi vrem asta.

Ioan Irimie: Foarte frumos, eu gândesc de când am intrat în procuratură.

Daniel Morar: Corect. OK. Asta v-am întrebat.

Ioan Irimie: Statul, de ce să plătească statul rebutul profesional?

Daniel Morar: Bine, nu-mi răspundeți la întrebare.

Ioan Irimie: Nu, nu, nu pe dvs. v-am întrebat. Eu, retoric. De ce să plătească statul rebutul profesional? De ce România să plătească tot timpul și dvs. mă întrebați pe mine de statistica Uniunii Europene. Pentru ce?

24.Daniel Morar: Ați citit ultimul raport al Băncii Mondiale pe eficiența sistemului judiciar? Sau știți .., nu, nu vreau să par școlăresc. Acolo se face o comparație și se vorbește și despre acest subiect. Vă întreb doar dacă știți.

Ioan Irimie: Am adus multe documente în vederea acestei proceduri deci sunt la curent cu ceea ce ... Banca Mondială, vă referiți la raportul cu evaziunile privind economia subterană și toate celelalte?

25. Daniel Morar: Nu, nu e. Bun. Mergem mai departe. Spuneți că o problemă a DNA-ului este încărcătura foarte mare de dosare pe procuror și că trebuie rezolvată cumva chestiunea asta. Colegul meu v-a întrebat dacă aveți în vedere inițierea sau propuneri pentru modificări legislative. Ne-ați spus că nu și cum veți reuși să rezolvați aceste ...

Ioan Irimie: Completarea schemelor.

Daniel Morar: Așa.

Ioan Irimie: Și printr-o creștere a operativității.

25.a. Daniel Morar: Cum? Am înțeles, astea sunt ca obiective. Dar cum ?

Ioan Irimie : Printr-o evaluare permanentă mai scurtă de timp a cauzelor care sunt în lucru, prin implicarea în funcție de complexitatea cauzei pot să fie anumite dosare care să nu aibă nicio perspectivă și atunci trebuie dat soluție în ele.

25.b. Daniel Morar: Atât? Deci cum facem asta? E foarte, e foarte bine. Dar m-am încărcat, nu am reușit chestia cu completarea schemelor. Vă spun de 7 ani de zile sunt 20 de locuri de procuror tot timpul libere la DNA. Nici nu se pune problema să cerem Ministerului de Justiție să ne suplimenteze, că avem schemă dar nu vin oameni la DNA. Deci ar trebui să ne descurcăm cam cu același număr de anchetatori. În aceste condiții, cum? Pentru că vă propuneți. Deci nu vă întreb altceva decât de ce vă propuneți dvs. Ca obiectiv da. Dar eu vă întreb concret, cum?

Ioan Irimie : O reevaluare a tuturor dosarelor.

Daniel Morar: Da.

Ioan Irimie: A vedea care sunt cu perspectivă, care sunt fără perspectivă. O soluționare a celor care nu au nicio perspectivă, chiar cu riscul să se facă plângere ulterior și o concentrare pe dosarele cu perspectivă pentru trimitere în judecată.

25.c. Daniel Morar: Mai departe. Că trebuie să fim concreți. Cine face această evaluare ?

Ioan Irimie: Această evaluare trebuie să o facă procurorul șef alături de procurorul care are dosarele în lucru și în permanență o verificare a cauzelor respective, față de data înregistrării lor la serviciul instanței.

25.d. Daniel Morar: Și dacă vedeți că procurorul nu lucrează din motive neîntemeiate ce faceți?

Ioan Irimie: Am măsurile legale pe care pot să le iau față de procurorul respectiv. Nu? Până la urmă ajung și la o redistribuire a cauzelor. Pot?

25.e.Daniel Morar: Cum ar fi? Măsurile legale, spuneți-le. Ce puteți face ?

Ioan Irimie: Bun, pot pe baza unui referat, unui act justificativ să repartizez lucrarea altui procuror.

26.D.Morar: Bun. Acum hai să ne ducem la istorie. Dvs. vorbiți de faptul ăsta că procurorii trebuie să lucreze mai mult și așa mai departe. Știți că am făcut cererea de revocare pentru că cel puțin în anul 2005 până la 30 septembrie întreg serviciul teritorial Cluj nu a întocmit niciun rechizitor. Ce v-a împiedicat, ca să ne dăm seama ce putem face pe viitor, să dinamizați această activitate?

Ioan Irimie : Da.

26.a.Daniel Morar: Cum ar fi arătat statistica DNA-ului pe 2005 dacă toate structurile multiplicat ar fi avut același volum de activitate ca la ST Cluj.

Ioan Irimie : Domnul Morar știți prea bine că în perioada 1 ianuarie 2005 - 1 august 2005 am fost delegat la Secția a doua din cadrul Parchetului Național Anticorupție, delegări care nu puteau fi refuzate conform legii la acel moment iar în cadrul structurii centrale am întocmit, am participat la prinderea în flagrant a unor inculpați, am dispus arestarea unor inculpați și trimiterea în judecată la nivelul structurii centrale. Nu puteam să fiu în două locuri în același timp.

Daniel Morar: Știți că ăsta a fost și motivul pentru care am cerut revocarea din funcția de procuror șef, da? V-am spus, dacă ați acceptat funcția de procuror șef trebuia să stați să vă conduceți serviciul. Asta cu delegările știm noi cum.

Ioan Irimie: Dar a fost. Era obligatoriu.

Daniel Morar: Nu era obligatoriu că vroiați dvs.

Ioan Irimie: Păi spune legea.

Daniel Morar: Trecem mai departe.

Ioan Irimie: Spunea legea.

26.b.Daniel Morar: Bine, bine. De ce ați acceptat funcția de procuror șef? Aveați, conduceați un serviciu. Lumea nu știa. Dumneavoastră vă aduceți aminte acum, probabil .

Ioan Irimie : ... fost așteptat de atâtea ori la Cluj, ca procuror șef.

26.c.Daniel Morar: Participați la un interviu. Cum părea acest serviciu complet inefficient?

Ioan Irimie: Dar dacă eram delegat la nivelul structurii centrale, că aveau nevoie de mine, că era un ...

27. Daniel Morar: Trecem mai departe. În ultimul an câte rechizitorii ați făcut?

Ioan Irimie: Anul ăsta nu. Nu am reușit să...

27.a. Daniel Morar: Ca să fim mai exacti din septembrie anul trecut, da?

Ioan Irimie: Da. Acela a fost.

27.b. Daniel Morar: Deci de un an și două luni nu ați făcut niciun rechizitoriu?

Ioan Irimie: Nu am făcut.

27.c. Daniel Morar: Și cum vedeți dinamizarea activității personale?

Ioan Irimie: Deci am realizat activitățile și dosarele care mi-au fost repartizate. Nu am refuzat niciodată sarcinile de serviciu. Într-adevăr, la acest moment, nu am avut posibilitatea ca în cursul anului 2012 să finalizez o cauză cu rechizitoriu, dar asta nu am avut timpul de lucru ocupat cu anchetele penale.

27.d. Daniel Morar: Vă spun și dvs. ce le spun și procurorilor. Când faci patru rechizitorii în trei ani de zile și în ultimul an niciunul, nu văd cum ai putea mobiliza pe alții dacă tu însuși nu poți să duci mai departe chestiunea asta. Chiar în ce vă privește. Cum ar arăta, vă întreb încă o dată, că veți fi șef la DNA probabil, nu știu, cum ar arăta statistica DNA-ului pe acest an cu oameni care au lucrat în ritmul și cu rezultatele domnului procuror Irimie? Zero barat. Corect?

Ioan Irimie: Dar de unde știți ?

27.e. Daniel Morar: Deci cum ar arăta, vă întreb?

Ioan Irimie: Și atunci, nu vă supărați, vă întreb eu altceva.

Oana Schmidt Hăineală: Domnule procuror, aici nu este o discuție interactivă. Dumneavoastră nu adresați întrebări membrilor Secției de Procurori. Vă rog să răspundeți la întrebările domnului prim-adjunct.

Ioan Irimie : Îi răspund. Deci ...

Oana Schmidt Hăineală: Și vă aduc la cunoștință ... 5 minute. Da?

Ioan Irimie: În toată activitatea mea am făcut dovada că pot să întocmesc și rechizitorii, că știu să efectuez urmărirea penală, că am abilități să coordonez anumite colective și că au existat rezultate concrete acolo unde am lucrat. Aceasta este cerința și am realizat-o.

28. Daniel Morar: Domnule procuror, ați spus comisiei de la Ministerul Justiției atunci când s-a făcut o cerere de revocare tocmai pentru lipsa de performanță, știa doamna ministru ?

Ioan Irimie : Eu cu doamna ministru nu am discutat. Pe doamna ministru nu am văzut-o decât la interviu.

28.a. Daniel Morar: Da, la interviu. I-ați spus: doamna ministru cineva a cerut, șeful de la data aceea a cerut revocarea mea.

Ioan Irimie: Domnule Morar, nu mai rețin dacă am fost întrebat, dar oricum se cunoștea această problemă pentru că în momentul în care am depus cererea pentru a participa la această selecție, s-a scris de această problemă în presă și în mod normal și ministrul Justiției și alte instituții și autorități au luat la cunoștință de problema care a fost în luna octombrie 2005. Deci eu nu vreau să mă apăr, eu nu am venit aicea și n-am discutat niciodată problema și nu mi-am exprimat nemulțumirea vreodată privind propunerea de revocare. Trebuie să mă înțelegeți. M-a durut, normal. Nu am discutat-o. Cu ocazia acestei selecții, dânsa, scriind unilateral, atunci și eu a trebuit ca procuror să ...

Daniel Morar: Domnule procuror e în regulă...

Ioan Irimie: ... să arăt volumul de activitate pe care l-am avut.

Daniel Morar: Eu v-am întrebat dacă i-ați spus ministrului Justiției, care este titularul propunerii, și despre chestiunea asta.

Ioan Irimie: Domnule Daniel Morar, pe doamna ministru am văzut-o la interviul pentru nominalizări. Când să discut cu doamna ministru? Cu dvs. m-am întâlnit după ce am făcut cererea și v-am spus. ..

Daniel Morar: Da.

Ioan Irimie : ... de ce nu v-ați depus cererea de procuror general? Da, ne-am întâlnit amândoi.

Daniel Morar: Bun. Deci vă mai spun, nu vă plac statisticile dar eu trebuie să vi le spun. Pe perioada cât ați fost: 2004 - șase inculpați trimiși în judecată, 2005 - un inculpat trimis în judecată după ce ați plecat dvs., iar de acolo ...

Ioan Irimie: După ce am plecat eu?

Daniel Morar: După ce ați plecat dvs. din funcția de șef.

Ioan Irimie: Când m-am reîntors la Cluj.

Daniel Morar: În 2005 vorbim.

Daniel Morar: În 2006 statisticile Serviciului Teritorial Cluj sunt foarte bune: 18, 25, 144, 58. Deci sunt diferențe semnificative de rezultate între Serviciul Teritorial Cluj condus de alții și Serviciul Teritorial Cluj condus de dumneavoastră.

Ioan Irimie: Nu am contestat aceste rezultate, dar problema se pune și în alt fel. Ați avut o schemă completă, ați avut oameni compleți pe când în momentul când eu am fost procuror șef al Serviciului Teritorial Cluj aveam doar doi procurori și doi polițiști. Pe urmă s-a creat și biroul de la Baia Mare, o schemă mult mai mare de procurori. Mai este o altă problemă. Direcția Națională Anticorupție s-a creat în anul 2002 când partidul de la acel moment era la putere de doi ani de zile. Noi a trebuit să constatăm fapte comise în acea perioadă, pe când în anul 2005 s-au schimbat toate și faptele au venit ulterior.

Daniel Morar: Nu, nu...

Oana Schmidt Hăineală: Doamna ministru are câteva întrebări ?

29.Mona Pivniceru: Nu, nu am nicio întrebare. Decât o precizare în momentul când nu faceți rechizitorii stați degeaba, mergeți la serviciu?

Ioan Irimie : Doamna ministru ...

29.a.Mona Pivniceru: S-ar putea înțelege că dacă nu am rechizitorii înseamnă că nu merg la serviciu de atâta vreme. Se întâmplă ceva cu activitatea aceluia procuror ?

Ioan Irimie: Doamna ministru, eu mai puțin vorbesc. Domnul Daniel Morar știe prea bine care este ritmul meu de muncă la Serviciul Teritorial Cluj și cred că va confirma de data aceasta inclusiv zilele de sâmbătă și duminică când eu merg la Serviciul Teritorial Cluj și lucrez. Nu mai spun faptul că lucrez și după orele 16,00. E un aspect pe care sunt convins că dânsul îl va confirma chiar în particular.

29.b.Mona Pivniceru: Deci aveți lucrări în perioada în care... nu toate lucrările nu trebuie să ajungă la nivel de rechizitoriu și celelalte activități se contabilizează cumva în activitatea procurorilor ?

Ioan Irimie: Asta am și spus. Nu am refuzat niciodată atribuțiile care mi s-au dat de către șefii ierarhic superior.

Mona Pivniceru: Și dacă îmi permiteți pentru mine o lămurire. Deci după câte am înțeles eu, în perioada 2005, când ați fost detașat și revocat, ați explicat că nu puteați fi în două locuri în același timp pentru că activitatea dvs. de fapt majora activitatea structurii unde fusesetți detașat.

Ioan Irimie: Așa este.

Mona Pivniceru: Așa am înțeles și eu.

Ioan Irimie: Și toată lumea știe, nu se putea. Aceasta a fost și una din întrebările pe care mi le-a pus fostul ministru al Justiției, doamna Monica Macovei, la interviul pentru procuror șef al instituției pentru combaterea corupției, de ce nu ați refuzat delegările? Și am explicat logic că în acel moment delegările se făceau de procurorul general al României și legea nu permitea ca procurorul să refuze delegările. Delegările erau obligatorii. Deci nu eu, așa a fost să fie.

30.Oana Schmidt Hăineală: Obligatorii pentru două luni, domnule procuror, pe legea 92. Delegarea fără consimțământ era posibilă pe o perioadă de două luni. Da? Vă amintiți, da? Vorbim de legea 92/92. Fără consimțământul magistratului acesta putea fi delegat pe două luni. Ori dumneavoastră ...

Ioan Irimie: Da, două luni mă întorcea, iară două luni și așa am ajuns ...

30.a.Oana Schmidt Hăineală: Fără consimțământul dvs.?

Ioan Irimie: Fără. Și așa am ajuns să răspund în octombrie 2005 pentru activitatea de la Cluj. Vreau să vă spun un singur aspect. Oare dacă era nu aș fi avut rezultate palpabile în cadrul Parchetului Național Anticorupție și bune m-aș mai fi înscris la interviul pentru ocuparea funcției de procuror șef al Secției de Combaterea Corupției? Și domnul Daniel Morar poate să confirme, am fost prezent la acel interviu și eu țin foarte bine minte cu lipsa de activitate de la Cluj m-a întrebat doamna ministru și i-am spus că au fost rechizitorii și domnul Daniel Morar a fost, a confirmat acel lucru. Dânsul nu își mai aduce aminte, sigur e problemă de statistică. Dar eu știu, pentru că vă pot spune acum modul în care s-a propus revocarea - nu am mai fost doriți. Putea foarte frumos să îmi spună domne ...

30b..Oana Schmidt Hăineală: Și în urma acelu interviu înțeleg că nu ați fost selectat ca și ...?

Ioan Irimie : Nu.

Oana Schmidt Hăineală: Nu prezintă relevanță. Alte aspecte doriți să ne mai aduceți la cunoștință sau încheiem? S-a încheiat și timpul. Vă mulțumim.

**SEDINȚA SECȚIEI PENTRU PROCURI
A CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII
22.11.2012**

Procuror TIBERIU NIȚU

PREZENTAREA PROIECTULUI

Oana Schmidt Hăineală: Ministrul Justiției a solicitat Secției de Procurori a Consiliului Superior al Magistraturii avizarea propunerii dvs., propunerii care vă privește pentru funcția de Procuror General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. În următoarele 30 de minute o să vă rugăm să vă prezentați, pe scurt, parcursul profesional precum și câteva din obiectivele pe care le aveți în vedere în eventualitatea numirii în această funcție. Mulțumim.

Tiberiu Nițu: Mulțumesc. Am absolvit Facultatea de Drept din cadrul Universității din București în 1995 și începând cu 1 noiembrie 1995 am debutat ca procuror stagiar la Parchetul de pe lângă Judecătoria Ploiești unde în perioada stagiaturii mi-am desfășurat activitatea atât în sectorul supravegherii cercetărilor penale efectuate de organele de Poliție, cât și în sectorul judiciar. Am susținut examenul de capacitate în sesiunea noiembrie-decembrie 1997 și mi-am continuat activitatea tot la Parchetul de pe lângă Judecătoria Ploiești și tot inițial pe sectorul de supraveghere a cercetărilor penale și apoi și pe sectorul judiciar. Începând din februarie 1999 am fost delegat în funcția de prim procuror adjunct al Parchetului de pe lângă Judecătoria Ploiești, funcție pe care am ocupat-o până în februarie 2002 când am fost delegat în funcția de prim procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria Ploiești, funcție pe care am ocupat-o până la data de 28 februarie 2005, moment în care am fost delegat ca și procuror cu funcție de execuție la Structura Teritorială Prahova a Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Crimă Organizată și Terorism. Începând cu 1 noiembrie în urma interviului susținut la Comisia organizată la Parchetul de pe lângă Înalta Curte am fost numit ca procuror cu funcție de execuție la aceeași structură teritorială unde am stat până în iulie 2006 când m-am transferat la Parchetul de pe lângă Tribunalul Prahova, de asemenea în funcție de execuție. Am stat ca procuror cu funcție de execuție în data de 1 septembrie 2007 am fost delegat în funcția de prim adjunct a procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, iar începând cu data de 27 iulie 2008 am fost numit în această funcție, funcție pe care am ocupat-o până la împlinirea mandatului , termen de 3 ani a mandatului pe data de 26 iunie 2008, 2011 , vă rog să mă scuzați, moment în care am optat pentru a-mi desfășura activitatea ca procuror la Parchetul de pe lângă Înalta Curte și înainte de iunie 2008, în mai 2011 am aplicat pentru funcția de inspector la Inspekția Judiciară în sesiunea din octombrie 2011 în urma interviului susținut în fața Plenului Consiliului am fost numit inspector la Inspekția Judiciară , funcție pe care o ocup și în prezent. Am uitat să vă spun că și la structura teritorială DIICOT Prahova , am efectuat urmărire penală, dar am și intrat în instanța de judecată în propriile cauze atât la structurile de judecată în fond.

Cam, acesta este traseul meu profesional din 1995 și până în prezent. Am fost evaluat inclusiv acum la ultima evaluare pentru perioada 2008 - 2009 - 2010 cu calificativul Foarte bine de către Comisia din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii cu dl procuror Gabor care este membru al Comisiei de evaluare și în ceea ce privește proiectul managerial pe care l-am prezentat și susținut în fața Comisiei organizate de doamna ministru al Justiției premergător acestei faze pentru selectarea și pentru propunerea unui procuror în funcția de procuror general de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Eu am avut în vedere, în primul rând, am pornit de la Mecanismul de Cooperare și de Verificare, mecanism care este un document pe care Comisia Europeană în urma Raportului de evaluare întocmit în septembrie 2006 și prin decizia 298 din 13 decembrie 2006 care l-a instituit, document creat ca și instrument de sprijin în derularea reformei în România. În special vorbim aici despre sistemul judiciar, am considerat că Mecanismul de Cooperare și Verificare este așa cum spuneam un document, un instrument de sprijin și nu în scopul în sine în ceea ce privește direcția de acțiune și desfășurarea reformei sistemului judiciar. Înainte de a prezenta despre rapoartele întocmite de experții Comisiei Europene am făcut o scurtă introducere și am considerat că, fac această precizare suplimentară, că pentru a putea corecta o strategie de viitor este foarte important să cunoști de unde a pornit sistemul și cum a evoluat până în momentul în care încerci să creezi o strategie pentru viitor.

În Capitolul 2, așa cum vă spuneam, am prezentat concluzii ale rapoartelor întocmite de experții Comisiei Europene pentru a evidenția vulnerabilitățile și evoluția sistemului judiciar, cel puțin din momentul anului 2007 de când a debutat acest mecanism, pentru a sublinia faptul că există anumite deficiențe care deși au fost identificate încă din anul 2006 ele sunt prezente și în ziua de astăzi. Și mă refer la resursele umane și dezechilibrele în volumul de muncă. Și mă refer la inconsecvența jurisprudenței și mă refer la eficacitatea redusă a sistemului. Eficacitatea astfel cum e ea înțeleasă în rapoartele Comisiei Europene. Și am în vedere faptul că în Raportul iulie 2012 experții Comisiei Europene au apreciat în ceea ce privește eficacitatea sistemului judiciar că există o lipsă de dinamism în ceea ce privește abordarea problemelor care au un impact real asupra capacității sistemului de a face dreptate în mod administrativ și consecvent. Pornind de la raportul din iulie 2012. Pornind de la rapoartele Comisiei Europene am identificat ca și vulnerabilități ale sistemului, eficacitatea redusă a sistemului, inconsecvența jurisprudenței ca fiind în cele trei identificate majore și de Comisia Europeană și pornind de la experiența pe care o am personal în sistem, în special din funcția de prim adjunct al procurorului general dar și de inspector la Inspekția Judiciară care mi-a oferit posibilitatea să cunosc în ultimul an de zile o mare parte a sistemului, cel puțin în teritoriu, am considerat ca fiind vulnerabilități și în același timp am fixat ca fiind niște obiective de atins, lipsa de omogenitate în exercitarea actului de conducere, inexistența unor proceduri unitare de lucru și nu în ultimul rând situația echipamentelor IT.

Știu că cuvântul vulnerabilitate poate avea oarecum și o conotație negativă, nu am intenționat să dau nicio conotație negativă, am folosit acest termen exclusiv din punct de vedere al tehnologiei managementului, adică a nu se înțelege că prin vulnerabilitate înțelegem o situație gravă sau dezastruoasă. Nu este un punct în care am apreciat că trebuie să lucrăm.

Eu am abordat acest proiect managerial dintr-o perspectivă sistemică să spun, nu m-am concentrat asupra unei structuri anume sau asupra unei unități de parchet anume, chiar dacă procurorul general al Parchetului de pe lângă ÎCCJ este atât conducător al Ministerului Public

dar și șef al unei unități de parchet din ministerul public. În ceea ce privește, am fixat ca și obiective în capitolul III ca și măsuri ce se impun pentru îndeplinirea obiectivelor - îmbunătățirea alocării resurselor umane și repartizarea echilibrată a volumului de muncă, mi-am propus o creștere a eficacității activității sistemului pornind atât de la, conceptual vorbim, de la a cum ar defini Comisia Europeană eficacitatea, și am încercat să studiez și alte documente europene care abordează problema de eficacitate, de multe ori cuvântul eficacitate apare sinonim cu cuvântul eficiență uneori nu apare ca sinonim apar nuanțe între acești doi termeni și am încercat să prezint și o nuanță a eficienței și o nuanță a eficacității în sensul în care v-am spus de capacitatea redusă de a face dreptate în mod rapid și consecvent.

Aceste obiective, îmbunătățirea alocării resurselor umane, creșterea eficacității, un act de conducere omogen în sens de atât de conducere încheiat, adică procurorul care îndeplinește o funcție de conducere în orice parte a țării, actul de conducere să fie exercitat după aceleași criterii, să nu existe, să nu avem situații în care un coleg de-al nostru care exercită o funcție de conducere să înțeleagă în anumit mod noțiunea de control iar alt coleg să înțeleagă altfel prin noțiunea de control. Am constatat că există percepții diferite în ceea ce privește modul de exercitare a controlului.

De asemenea, în ceea ce privește bineînțeles, aici aș face o precizare deși în actele Comisiei Europene se vorbește în jurisprudență de inconsecvența jurisprudenței, se iau în vedere în special soluțiile instanțelor de judecată, în jurisprudență inconsecventă există și în ceea ce privește sistemul Ministerului Public, ne-am propus o mai bună organizare a parchetelor și nu în ultimul rând o mai bună dotare a echipamentelor IT.

Cred că în ceea ce privește echipamentele IT, personal sunt specialist în echipamente IT atât cât să-mi tehnoredactez documentele și să accesez internetul deci nu am cunoștințe în programare, în limbaje de programare și așa mai departe, cred că orice strategie de dezvoltare instituțională la ora actuală trebuie să se bazeze și pe o strategie a echipamentelor IT pentru că mă uit și la dvs aveți în față echipamente tehnologice de înaltă generație ca să zic așa. M-am uitat la domnul...și la doamna, nu am spus că ...ar fi altă formă de proprietate, am spus că suntem dependenți de acest echipament IT și pe noi ne ajută foarte mult să ne desfășurăm activitatea avem obligații care necesită un suport extraordinar de mult, vorbesc doar de aplicația de scanare a documentelor, a dosarelor care avem nevoie atât de calculatoare, de servere dar și de echipamente de copiatoare, scanere și așa mai departe. Deci din acest motiv am abordat, cei drept pe scurt și problema echipamentelor IT.

În capitolul V am făcut o încercare, am vrut să evidențiez importanța comunicării în exercitarea unei funcții de conducere, bineînțeles că comunicarea este importantă în viața de zi cu zi, dar cu atât mai mult în exercitarea unei funcții de conducere, am extins între comunicarea în interiorul Ministerului Public și comunicarea în exterior, ce-i drept cele două secțiuni pe care una am definit-o comunicarea în exterior și - comunicarea în afara Ministerului Public și cealaltă interinstituțională - amândouă se referă tot la comunicarea din afara ministerului public, am vrut însă să fac o distincție între comunicarea interinstituțională și comunicarea cu publicul și cu presa, cu mass media.

Cu privire la conținutul efectiv al proiectului aş vrea să încerc să vă dau niște exemple și aş avea nevoie că nu țin minte toate cifrele pe de rost pe care le-am invocat aici, am invocat datele statistice, mulțumesc pentru ...

În ceea ce privește resursele umane și de muncă, ministerul public are la ora actuală în organigramă sunt 2902 funcții dintre care sunt vacante 450 circa 15%. Astea sunt ultimele date statistice pe care le am eu, nu am vrut să induc pe nimeni în eroare să știți, sunt datele prezentate ca fiind pe anul 2011. Aceste locuri vacante se regăsesc în special la parchetele de pe lângă judecătorii, adică exact acele unități de parchet care au, acolo este frecvența cea mai redusă, am identificat și parchetele de pe lângă tribunal care au probleme de personal, le-am indicat Harghita, Satu Mare, Neamț iar mă refer la situația din 2011, nu sunt la zi cu datele pentru că nu am avut de unde să obțin date la momentul în octombrie 2012 deci vă rog să priviți aceste date la momentul acela, s-a mai îmbunătățit situația dar nu total, adică dacă Harghita avea grad de ocupare de 22% să nu înțelegem că astăzi are 100% - nu e.

Am vrut să precizez că oricum situația există și trebuie găsite soluții pentru rezolvare și revin la ceea ce spuneam anterior. Comisia Europeană a identificat această problemă a sistemului judiciar din România încă din primul raport din 2007 și a invocat-o constant. Acestea două sunt invocate constant. Recunosc că s-au făcut progrese, s-au încercat și așa mai departe, dar sunt reținute ca fiind în continuare probleme.

Ce se întâmplă? Trebuie să privim, revin puțin la ceea ce, o nuanță a eficacității, noi trebuie să avem în vedere, asta e viziunea mea ca raportul resurse investite-rezultate obținute și prin rezultate obținute ce putem să înțelegem nu? capacitatea de a face dreptate în mod rapid și consecvent, asta ar fi scopul nostru ca să spun așa, de sistem al Ministerului Public. Resurse investite - rezultate obținute resurse umane și materiale, și IT și rezultate obținute pot fi da? și ce constatăm în schimb? că numărul de cauze de soluționat crește constant. Nu am avut ocazia să citesc vreun studiu care să încerce să explice care ar fi această cauză? Cauze pot fi multiple: neîncrederea cetățeanului în general, justiție în general poate fi un exemplu o oarecare resursă bugetară mică alocată asistenței judiciare, adică oamenii să poată avea acces la informare la consultații judiciare și să li se explice că problema lor e mai bine să nu fie dedusă justiției pentru că este rezolvată și aici iar ne lovim de credibilitate și de o jurisprudență consecventă, că problema lor a fost dedusă justiției că s-a soldat în felul următor și caută soluții pentru a crește rolul grefierului în ceea ce privește, adică să aibă atribuții mai mari pe lângă procuror decât de a fi prezent. Statele caută soluții, alte state au creat instituții care să rezolve problema micii criminalități, și aici intră aceste dosare.

Nu avem și am indicat în proiectul managerial sau cel puțin nu am reușit eu, vă spun, să identific un studiu, nu am stabilit de exemplu în materie de introducere de date în program, s-a stabilit o unitate de timp necesară unei persoane care lucrează să zicem de ceva timp cu această aplicație pentru a introduce date complete, atenție pentru că sunt multe câmpuri în aplicație pentru un dosar. Să vedem cât durează de când începi să introduci date în aplicație la dosar până se termină partida acelui dosar, pentru a vedea nevoia și necesarul de grefieri în zona asta. La un parchet de pe lângă Judecătoria, am dat exemplu în proiect, grefierul care se ocupa exclusiv de această problemă, e o problemă reală, de la 1 octombrie este auditor de justiție deci acel parchet nu mai are grefier care să fie specializat, să-i spunem așa în această activitate deci o va

lua de la capăt și va începe cu alt grefier care se va acomoda greu și rezultatele bineînțeles, nu atât de bune vor începe să apară.

Am căutat vis a vis de numărul mare de dosare pe care le avem de soluționat, crește într-adevăr numărul de dosare soluționate, ceea ce înseamnă că colegii noștri în ansamblu lucrează mai mult, dar nu am reușit să identificăm instrumentele prin care să putem face aceste avalanșe de dosare de soluționat. Am încercat în proiect și deja se apropie jumătatea de oră să, în partea introductivă la vulnerabilități, să spun ce măsuri cred eu sau care rezolvă doar parțial problema, iar în capitolul privind obiectivele, eu sunt convins că doar o restructurare a parchetelor așa cum recomandă și CE o restructurare a parchetelor poate, deci o mai bună organizare poate rezolva această problemă.

În capitolul privind eficacitatea redusă a sistemului eu am prezentat în proiect nuanța raport-număr de dosare soluționate prin trimiteri în judecată comparativ cu număr de dosare soluționate și cu număr de dosare de soluționat. Vreau să vă spun că am studiat raportul din septembrie din 2012 al Comisiei privind eficacitatea justiției din cadrul Consiliului European, unde chiar dvs. sunteți raportor doamna vicepreședinte, da? Si mi-am permis să vă scot câteva, o să vă indic câteva cifre care dumnealor acolo vis a vis de eficacitatea aceasta. Deci în ceea ce privește numărul de trimiteri în judecată deci cazuri de dus în fața judecătorului per cap de procuror în 2010. În 2010 România a avut 18 trimiteri în judecată. Statele către care noi tindem să ajungem au 104 - 212- 122- 300 ...eu nu cunosc sistemele de acolo, dar noi tindem, ne dorim să ne integrăm în Uniunea Europeană, unde acolo cifrele sunt acestea. Noi avem 18 da? Polonia are 66, Olanda 150, ce să spun? Italia 370, astea ar fi număr de trimiteri în judecată per procuror.

În ceea ce privește numărul de rechizitorii, de trimiteri în judecată, raportat la numărul de dosare atenție! nu soluționate ci de soluționat! noi avem 2,8% deci sunt cifrele din 2010 raportate de noi și care corespund cu statisticile pe care le-am avut în 2010 respectiv în România au fost întocmite 41934 de rechizitorii. Acestea reprezintă 2,8% din total cauze de soluționat, nu nu vreau să trag concluzii, eu am încercat să explic noțiunea de eficiență, de eficacitate, prin prisma a ceea ce ei înțeleg. Nu mă declar un specialist încerc doar să identific niște probleme prin intermediul sau cu sprijinul CE prin rapoarte de monitorizare v-am și spus cred că sunt cele mai bune analize aceste rapoarte, identifică cel mai bine, cel mai clar problemele pe care noi le avem și ce avem de făcut și am încercat să văd ce se întâmplă acolo lucrurile sau ce își propune dumnealor.

Și aici, într-adevăr eu am considerat că trebuie să încercăm în ceea ce privește creșterea numărului de dosare soluționate, dar nu fac un deziderat absolut din lucrul ăsta dar și eficacitatea procurorului și uzura și capacitatea de a face acest lucru la un moment dat generațiile se îndoiesc, mă scuzați, vin oameni să zicem tineri odihniți dar nu avem la nesfârșit această capacitate de a ieși și situația este că an de an constant noi nu putem să facem față numărului de dosare de soluționat.

Ce cred eu? Cred că putem atinge rezultate pozitive în acest raport resurse investiție - rezultate obținute adică o creștere a numărului de dosare soluționate, o creștere a numărului de rechizitorii, o creștere a numărului de inculpați și inclusiv în restul obiectivelor numai printr-o

mai bună organizare. Din acest motiv am considerat că este necesar să fie, să fie dat un ordin al procurorului general efectuarea controlului de Ministerul Public. Ordinul, există un ordin neabrogat, ordinul 15/1996 care nu mai este de actualitate, iarăși ar trebui adoptat un nou nomenclator arhivistic. Există o mare diferență de cartare și înregistrări de lucrări între unitățile ministerului public, mă refer inclusiv acum vă dau un exemplu la rapoartele preliminare pe care le fac procurorii desemnați să efectueze verificări valabile pentru inspecția judiciară. Unii colegi de la unele parchete de pe lângă Curtea de Apel cartează lucrarea la opt cu unu arab alți colegi la doi roman cu unu arab alți colegi la doi roman cu doi arab și așa mai departe. Eu cred că ar trebuie să existe o uniformitate o mai bună organizare am văzut de altfel că și strategia de întărire a activității în sistemul judiciar s-a regăsit în ceea ce privește organizarea mai bună este prielnică și întăririi în sistemul judiciar.

Oana Schmidt Hăinelă: Mai aveți 3 minute.

Tiberiu Nițu: Aici aș vrea să punctez că eu consider că o reorganizare, o restructurare a parchetelor ar putea aduce ceva pozitiv, nu e ideea mea, nu am nicio parternitate de idee am un proiect chiar aici la consiliul cred că se poate face ceva aici, e doar o problemă, bine nu ține neapărat de procurorul general ține de o echipă legislativă pentru a se organiza altfel unitățile de parchet și iau exemplul structurile specializate. Structurile specializate, eu consider că resursele umane trebuie concentrate nu disipate. Structurile specializate DNA și DIICOT au rezultatele foarte bune pe care le au tocmai pentru că ei acționează compact și în același timp foarte simplu, au 150 structuri teritoriale DNA-ul și au fost situații multe în care structura centrală a revenit și în teritoriu, la fel și DIICOT-ul și a reorganizat structurile și a desființat birourile din cadrul orașelor reședințelor de curs de altfel și acolo sunt doar servicii deci iarăși o compactare, iarăși o omogenizare nu disiparea resurselor umane. Mai am și alt argument: dintre colegii noștri care au avut probleme fie penale fie disciplinare cei mai mulți se regăsesc de la aceste parchete mici, în toate zonele țării și așa mai departe.

Și eu cred că tot organizarea mai bună, cu restructurare și cu un an de conducere eficient pot duce la rezultate pozitive. Am identificat și câteva soluții, adică am putea pleca de la bază, de la cunoașterea sistemului, de la modul în care, să putem face o normare a muncii, să vedem cât se pierde cu fiecare, primirea în audiențe și așa mai departe. Nu în ultimul rând am prezentat acest proiect managerial. Este un instrument de lucru flexibil care poate fi adaptat, poate fi modificat în funcție de noile realități care apar și de ceea ce considerăm, de alte vulnerabilități care apar, de alte oportunități prin care ne putem atinge obiectivele.

Oana Schmidt Hăinelă: Mulțumim domnului procuror, rog colegii din secție să adreseze întrebări. În ordinea cronologică a înscrierilor la cuvânt este domnul Muscalu, urmat de domnul procuror Gabor urmat de ...restul de trei ne vom hotărî.

ÎNTREBĂRI

1. George Muscalu: Eu am studiat proiectul dvs și materialul pe care l-ați depus și vă mărturisesc că împărtășesc întru totul ceea ce ați identificat cu privire la deficiențe. Vă mărturisesc că am încercat să vă aprofundez și să văd care sunt modalitățile prin care dvs gândiți să înlăturați deficiențele și să răspundeți acestor vulnerabilități să faceți un pas în

față și aș începe cu câteva dintre probleme, care constituie o serie de întrebări la care o să vă rog să răspundeți.

În primul rând ați deținut funcții de conducere de cel mai înalt nivel sau aproape cel mai înalt nivel o perioadă îndelungată de timp, sunteți și inspector deci cunoașteți și activitatea ministerului public foarte bine, ați vorbit în proiectul dvs despre aplicarea legii micii reforme, spuneți că este necesar la acest moment să se facă, să se organizeze studii, o evaluare, credeți că această evaluare există din perspectiva funcției de inspector...e evaluarea din cadrul inspecției judiciare, este o evaluare obiectivă, mai multe decât evaluarea aceasta nu poate fi pentru că este constatată în teren. Care este opinia dvs? are impact sau nu are impact? Ce ați constatat?

Tiberiu Nițu: Eu am vrut să spun aici că ar fi nevoie de o evaluare, eu cred că la bază trebuie să fie o abordare științifică, adică să facem efectiv o evaluare pe criterii și pe parametri, o evaluare, nu știu, nu pot să știu, am fost în control dar nu pot să știu ce se întâmplă cu privire la numărul dosarelor soluționate prin acordul de mediere. Trebuie să vezi o situație, niște date statistice, cerute aceste date nu știu dacă sunt evidențiate, numărul dosarelor soluționate prin neînceperea urmăririi penale și aplicarea unei amenzi administrative, adică încercări de celeritate a soluționării cauzelor. Pentru a putea vedea dacă instrumentele pe care le-am considerat oportune la momentul 2010, atenție au trecut doi ani, au fost bune, dacă apreciem că aceste măsuri au fost bune, ne putem orienta să identificăm ceva asemănător sau dacă nu au fost bune și nu au dat rezultate să identificăm altele.

1.a.Bogdan Gabor: Există o evaluare.

Tiberiu Nițu: Pe legea micii reforme? Unde o pot găsi?

Bogdan Gabor: În studiile de impact.

Tiberiu Nițu: Studiile făcute inclusiv de firma de avocatură cu privire punctual la ce am spus eu în proiect?

Bogdan Gabor: Punctual la acest aspect, intrarea în vigoare a dispozițiilor legii micii reforme.

2.George Muscalu: Ați vorbit la un moment dat în proiectul dvs, de creșterea eficienței activității și v-ați referit la niște măsuri pe care le apreciați ca temporare vizând preluarea cauzelor, eliminarea atribuțiilor extra judiciare în activitatea parchetelor și așa mai departe. Apreciați această măsură a preluării cauzelor ca o măsură netemporară? Ce măsuri definitive vedeți dacă o apreciați ca temporară, singura fără efect sută la sută am făcut o analiză pe proiectul dvs. și pe alte date pe cauzele preluate, în principal procentul de rechizitorii din cauze preluate este mult mai mare decât procentul media pe țară al rechizitoriilor rămase din cauze preluate.

Tiberiu Nițu: Eu vă spun că am cifrele astea de la ...

2.a.George Muscalu: Dar ce măsuri definitive vedeți?

Tiberiu Nițu: Totul se reduce la această restructurare a unităților de parchet, cât timp vom avea unități dispersate, cât timp vom avea unități mari care soluționează sau care au de soluționat 2.000 de dosare și unități care au 400 de dosare nu vom ajunge nicăieri

2.b. George Muscalu: Și cum gândiți această restructurare? Care este legătura practică?

Tiberiu Nițu: Este aceea de a organiza unitățile de parchete pe lângă tribunale și curți de apel.

George Muscalu: Desființând parchetele locale

Tiberiu Nițu: Reorganizând...

2.c. George Muscalu: Reorganizând în sensul desființării parchetelor locale?

Tiberiu Nițu: Da.

2.d. George Muscalu: Toate parchetele locale sau?

Tiberiu Nițu: Am și spus în proiect în municipiul București ar trebui gândită o situație aparte, este totuși altceva, nu e nimic anormal să faci ceva pentru capitală unde este o altă, un alt fenomen, o altă abordare decât în restul țării. Avem parchete de pe lângă tribunale în țara noastră, m-am uitat pe organigramă, cu tot cu parchete de pe lângă judecătorii și avem parchete care într-un județ sunt între 30-40 între 40-50 între 50-60, să presupunem că luăm un mediu de 50 la un parchet de pe lângă tribunal, al un județ sunt 50 de procurori, vor fi cu excepția a două funcții de conducere, vor fi 48 de procurori care vor desfășura activitatea în tot județul. În felul ăsta vor putea fi specializări...mă scuzați, dar de ce vă strâmbați? Nu, doamna președinte...

Oana Schmidt Hăineală: Nu mă strâmb. Am să vă rog să vă abțineți de la aprecieri privitoare la persoanele de față, și nu mă strâmbam, dumneavoastră interpretați...

Tiberiu Nițu: Nu e prima dată când ...

Oana Schmidt Hăineală: Nu mă strâmbam, vroiam să vorbesc cu colegul meu ...

2.d. George Muscalu: Continuați, scuzați-mă, continuați, și atunci competența materială cum va fi reglementată? Cum o gândiți dvs, totul va fi la nivelul parchetelor de pe lângă tribunalele parchetelor de pe lângă tribunale vor avea de lucru sau cu posibilitate de trimitere a procurorilor în zonele îndepărtate de lucru din județ sau care va fi moralitatea?

Tiberiu Nițu: Trebuie analizat situația în fiecare județ, nu sunt toate județele care au unități de parchet la fiecare..nu în toată țara sunt unități de parchet care au sedii de parchete la 100 de km de reședința de județ, sunt și alte județe care nu sunt distanțate sau nu e așa de mare imposibilitatea de a organiza sau de a se deplasa procurorul la un eveniment, putem păstra sedii să zicem secundare, unde un procuror să fie prezent zilnic care să poată primi plângeri sau ceva de genul ăsta, în ceea ce privește relația cu justițiabilii, dar eu mă refer la posibilitatea de a

specializa procurorii, de a-i forma unitar. Ai putea să ai din 48 de procurori 6 care să facă mică corupție, 10 pe economic, 7 pe violențe, am putea asigura o formare profesională, un procuror care ...și procurorii de la parchet de pe lângă tribunal pot sesiza instanța și judecătoria și tribunalul nu am inventat eu asta, sistemul funcționează

2.e. George Muscalu: Poate pentru alte sisteme de drept? pentru asta trebuie o reformare radicală a sistemului

Tiberiu Nițu: Nu vorbim de reforma sistemului?

George Muscalu: Depinde ce înțelegem prin reformă

Tiberiu Nițu: Vă dau un exemplu...

George Muscalu: Nu. Eu am vorbit de o reformă radicală a sistemului, aici trebuie să aveți în vedere și reforma instanțelor, nu numai a parchetelor..

Tiberiu Nițu: De ce a instanțelor? Mă scuzați

2.f. George Muscalu: Și veți face tot timpul naveta cu procurorul de ședință de la sediul parchetului de pe lângă tribunal ...

Tiberiu Nițu: Și acum o fac, de exemplu la DIICOT se duce de la Ploiești se duce la Buzău...și acum există la infracțiunile de omor procurorul de la județ asigură în tot județul....asta e o opinie a mea

2.g. George Muscalu: De asta v-am întrebat, care este soluția?

Tiberiu Nițu: Eu așa o văd ... eu nu spun că este cea mai bună dar eu măcar vin cu o soluție...

3. George Muscalu: Asta v-am și întrebat. Ați spus în proiect în continuarea acestei activități că va crește numărul rechizitoriilor în această situație, într-o această aprofundare, de ce credeți numărul de dosare va rămâne constant sau eu știu?

Tiberiu Nițu: Cred că ne putem concentra resursele pe acele cauze care sunt importante și care într-adevăr pot duce, se pot finaliza prin trimeri în judecată, gândiți-vă că toate dosarele ar fi la un nivel de județ, ar intra pe procurori specializați pentru că asta fac că procurorii pregătiți pe domeniul respectiv. Eu cred că un procuror ar da un randament mai bun din această perspectivă, este o presupunere a mea bazată, plecând de la formare profesională, de la specializare și așa mai departe și de la unitatea de acțiune ca să spun așa..

4. George Muscalu: Mai am o singură problemă care vizează inconsecvența soluțiilor și nu mă refer la cele de la instanță mă refer la procuror pentru că ați avut calitatea de a fi ajutorul procurorului 4 ani de zile și după acea activitate de inspecție, ați văzut soluții în diverse zone ale țării cu siguranță ale parchetelor din diferite zone de tribunal și așa mai departe, la ce vă referiți cu această inconsecvență? ce ați vrut să spuneți? Aplicare în

limitarea legii, a legii materiale, aplicare în efectuarea procedurilor sau la ce v-ați referit? deci nu vorbesc de instanță?

Tiberiu Nițu: În ceea ce privește evaluarea gradului de pericol social concret. Sunt, am identificat să vă dau un exemplu, vă dau un exemplu da, bineînțeles la un parchet de judecătorie și are legătură și cu actul de conducere. Procurorul desemnat de procurorul general să efectueze un control tematic în materia infracțiunilor privind conducerea pe drumurile publice sub influența alcoolului, colegul procuror desemnat, a identificat 5 dosare în care pentru alcoolemie între 1,50 și 2 aici e problema, procurorul de la parchet dă amenda administrativă și a făcut un referat către procurorul general de curte în care expunea în opinia dumnealui că astfel de soluții nu sunt întemeiate pe motiv că linia e foarte mare în cazul de pericol ridicat și așa mai departe. Procurorul general a trimis materialul respectiv prin procurorul de la locală pentru că erau soluțiile locale, și a zis că dumnealui din poziția de procuror general de curte nu poate infirma soluțiile locale pentru că doar primul procuror de locală poate infirma soluțiile locale, și atunci primul procuror de locală i-a răspuns domnului procuror general că dumnealui a evaluat soluțiile când a semnat comunicările drept pentru care soluțiile rămân așa. Și soluțiile au rămas așa. Nu știu ce s-a întâmplat ulterior.

4.a. George Muscalu: Asta ați constatat în activitatea de inspecție?

Tiberiu Nițu: Nu, asta e constatat în activitatea de prim adjunct al procurorului general, membru în comisia de evaluare, studiind documentele depuse atât de procurorul desemnat la evaluare cât și de procurorul general, am considerat că nu trebuia procedat așa și asta este o situație. Mai sunt situații cum a fost și acum s-a reglementat dar vis a vis de prelungirea dovezii de circulație pe drumurile publice. Existau parchete unde se prelungea dovada, parchete unde nu se prelungea dovada, parchetul unde cetățeanul se ducea să-și prelungească și era recomandat să se ducă la poliție...și așa mai departe. Toate acest practici neunitare, eu consider că trebuie să trebuie rezolvat în vreun fel, noi trebuie să fim percepți la nivel național ca un singur minister public, încrederea cetățeanului în sistem vine inclusiv din predictibilitatea, asta e sensul care...

George Muscalu: Am înțeles foarte bine, am spus că dumneavoastră ați deținut posibilitatea de a face ceva pe această linie mulți ani de zile.

Tiberiu Nițu: Vedeți pe această... pleacă inclusiv de la percepția diferită a ceea ce înseamnă controlul în Ministerul Public. În ceea ce privește controlul exercitat de procurorii cu funcții de conducere, legea nu definește conținutul controlului.

George Muscalu: În anumite competențe.

Tiberiu Nițu: Nu definește ce poate să facă și apar să știți multe probleme, oamenii trebuie să fie pasivi decât activi pentru a nu ajunge în situația în care actul de exercitare al controlului să poată fi interpretat ca fiind incorect și mi-am notat un comunicat de presă inclusiv ieri a fost apărarea reputației în legătură cu ...vedeți deci nu există ...

George Muscalu: Există mecanisme care până la urmă să desăvârșească sau să scoată la iveală ...tot ce este real

Tiberiu Nițu: Țsta e un proiect ...încerc să identific niște măsuri.

5. George Muscalu: Ați spus aici în prezentarea dumneavoastră vizând un ultim aspect sau printre ultimele aspecte cartarea activității de la nivelul Ministerului public, credeți că dacă se vine cu un nou regulament, un nou ordin de cartare se îmbunătățește ceva sau, într-un fel sau altul, se rezolvă problemele sau care țin de eficiență, ați constatat așa ceva? vulnerabilități faptul că nu se pune pe rol sau...

Tiberiu Nițu: Orice organizare duce la rezultate pozitive, inclusiv aici, v-am dat acel exemplu care din modul de cartare, în proiect acea activitate nu este evidențiată în nicio statistică a Ministerului Public, pentru că o cerere din aceea a prelungirii dovezii de circulație este captată pe număr de dosar, sunt 6-7 la un dosar să zicem și stau la suplimentul dosarului. În partida dosarului sunt trecute sau nu sunt trecute pentru că nici nu au loc, indicația de prelungire a dosarului și acea activitate nu este evidențiată și problema nu ar fi că nu este evidențiată, problema este că noi nu putem ști în acest fel care este consumul cât timp se alocă unei astfel de activități și dacă nu cunoaștem problema asta nu ne putem propune să schimbăm ceva. ideea mea asta este o mai bună organizare poate duce numai la rezultate pozitive, ar fi mai de preferat să facă fiecare cum crede? mă scuzați?

George Muscalu: Nu, noi preferam să veniți cu soluții pentru o mai bună organizare

Tiberiu Nițu: Păi asta nu e o soluție?

6. Bogdan Gabor: Domnule procuror apreciez modul în care ați abordat în proiectul dvs să zicem așa, științific, faza previzionară a acestui proces de management, în răspunsurile pe care doresc că mi le dați, la întrebările pe care o să vi le pun, v-aș ruga să vă concentrați pe faza operativă și post operativă a procesului de management, în general. Respectiv cum, când și cine trebuie să facă anumite lucruri, cum vă gândiți dvs să armonizați deciziile în sistemul Ministerului public și cum vă gândiți să motivați personalul pentru atingerea obiectivelor pe care dvs vi le-ați propus și cum veți controla și regla sistemul pe parcurs? Din această perspectivă și fără să mai faceți referire la reforma de care făceați vorbire privind trecerea parchetelor locale la cele de pe lângă tribunale care poate să fie o idee foarte bună și chiar funcționează în alte state cu succes. Dar acest lucru presupune trebuie să recunoaștem, un proces de durată care implică și o decizie politică în acest sens care nu ne aparține nouă. Deci..

Tiberiu Nițu: Mă scuzați un pic, putem încerca măcar să ridicăm problema?

6.a.. Bogdan Gabor: Suntem de acord deci domnul procuror nu v-am contrazis, nu vă contrazic apreciez această soluție pe care dvs ați ridicat-o și eu personal împreună cu doamna ministru dacă va fi de acord să facă o asemenea propunere o voi susține, dar dumneavoastră candidați pentru o funcție care presupune măsuri imediate. Din această perspectivă v-aș ruga să vă

concentrați pe puncte pentru ceea ce avem de făcut de acum înainte până a ajunge la momente poate mai bune. Bun. Și acum

Tiberiu Nițu: Care e întrebarea, vă rog?

7. Bogdan Gabor: Sunt mai multe întrebări, v-am făcut această introducere pentru a ști ceea ce doresc să-mi spuneți. Vă rog să-mi faceți o analiză succintă și din perspectiva de fost prim adjunct al procurorului general, de procuror inspector a fiecărui palier de activitate al ministerului public, respectiv: parchete de lângă judecătorii, parchete de pe lângă tribunale, parchete de pe lângă Curtea de Apel și în special la Parchetul General relația cu DNA și DIICOT și să ne spuneți ce măsuri vedeți dumneavoastră pentru eficientizarea concretă și îmbunătățirea eficienței de care vorbeți dumneavoastră la aceste structuri. Este prima întrebare.

Tiberiu Nițu: Măsuri concrete pentru îmbunătățirea eficienței activității, în condițiile actuale, cu resursele pe care le avem.

Bogdan Gabor: Cu resursele pe care le avem. Cu ce avem. Fiind de acord cu ceea ce ați spus dvs de problema, măsura legislativă, dar asta este o chestiune de durată și durează. Acum ...

Tiberiu Nițu: Pe moment, exact ce îmi cereți dvs, măsuri concrete, exact cum spuneam și în proiect, prevăd ... cauzelor apare ca fiind o măsură de imediată aplicare prin care se poate rezolva reducerea numărului de dosare soluționate și asigurarea unui echilibru între diferitele paliere, între diferitele grade ... adică Parchetele de pe lângă Curțile de Apel și Parchetele de pe lângă tribunale, acolo unde acestea au procurori să poată prelua de la parchetele de pe lângă judecătorii. Asta este ca și măsură temporară, o măsură. Nu pot să spun că nu este o măsură. Decât nimic, mai bine ceva. În același timp o altă măsură pentru a crește numărul dosarelor soluționate, apropo de motivare că îmi spuneți de motivare. În Ministerul Public, de fapt în Justiție, e o altă natură de motivare față de celelalte sisteme, vis-a-vis de teoria managementului cu componenta de motivare. În Ministerul Public nu ai cum să-l motivezi pe om în sensul motivării pure, financiare, îi mărești salariul, îl promovezi și așa mai departe. Aici intervine comunicarea. Are o foarte mare importanță comunicarea. Capacitatea oricărui șef de a convinge colegii. Da, de a-i stimula în obținerea unor rezultate pozitive. Și asta se poate atinge. Într-adevăr se pot găsi și pârgii de organizare strictă la nivelul Parchetului de pe lângă Judecătoria sau la nivelul Parchetului de pe lângă Tribunal sau de pe lângă Curți, în funcție de atitudinea, de pregătirea, de specializarea fiecărui procuror, pe care o are fiecare, aptitudini și așa mai departe. Poți ca dincolo de repartizarea pe sector sau pe secția Judiciar sau Urmărire penală în secția de Urmărire Penală să îi canalizezi pe fiecare în zonele în care au aptitudini, specializare și așa mai departe. Asta ar fi o altă măsură pe lângă ... Adică iarăși ajungem la o mai bună organizare. Trebuie să fim în același timp și flexibili, adică să avem capacitatea dacă ni se ivește, mă scuzați într-un anumit compartiment, să putem, cum e la judecători, dubla specializare, adică să avem capacitatea ca atunci când se întâmplă ca un coleg de-al nostru să promoveze, nu mă refer la o lună de zile cât este în concediu, mă refer la perspective de vacantare îndelungată a postului să putem să acoperim golul respectiv. Nu este ușor să știți. În sistemul nostru nu e ușor. Și DNA-ul și DIICOT-ul au funcții vacante. Dar funcțiile vacante nu reprezintă chiar atât de mult în ansamblul activității și ar trebui să luăm din exemplul acestor

unități. Pentru că ei acolo sunt foarte flexibili, se pot acoperi. Iarăși, încerc să nu mă refer la structura centrală unde sunt extrem de specializați colegii procurori. Dar în teritoriu colegii procurori, deși sunt specializați pe trafic de droguri, pe economic și așa mai departe pot prelua ușor moneda colegului alăturat, inclusiv prin faptul că lucrează cu ofițeri de poliție pe care îi găsesc și în dosarul ăla și în dosarul celălalt. Și aici iarăși facem o paranteză, noi încercăm să găsim soluții dar nu putem depăși o organizare similară sau asemănătoare a Poliției. Iarăși aceste 2 structuri specializate au rezultate foarte bune și pentru că au rezultate foarte bune dincolo că sunt compacte sunt flexibile dar au și Poliție.

8. Bogdan Gabor: Am înțeles și ați trecut deja la a doua întrebare pe care voiam să v-o pun. Secția Judiciară, o analiză simplă a acestei structuri și opinia dvs cum vedeți Poliția judiciară și colaborarea cu Ministerul de Interne, dacă se coordonează.

Tiberiu Nițu: Întrebarea dvs este extrem de..., adică este greu de răspuns, pentru că acolo lucrăm cu alt sistem. Ei își schimbă organizarea mult mai des, adică ei și-o schimbă, noi nu, pe românește. Azi fac o secție de poliție, mâine reapar posturile de poliție și crezi, nu o spun, o spun ca o constatare, nu analizez dacă e bine sau nu e bine. Desființează CP-urile, nu știu dacă le mai reînființează. Vorbim de un sistem care este extrem de mobil așa în organizări și reorganizări. Nu știu dacă e bine sau nu e bine, nu fac analiză.

În ceea ce privește Poliția Judiciară, nu cred că cel puțin la ora actuală, că dvs îmi cereți măsuri concrete, de imediată aplicare, nu cred că la ora actuală avem capacitatea, noi ca Minister, să preluăm tot ceea ce înseamnă Poliție Judiciară, adică agenți de Poliție din toate satele și comunele țării și așa mai departe. Eu aș propune, ca o idee, vis-a-vis de organizarea pe care o văd eu la Parchet, să existe, spre exemplu, o Direcție a Poliției Judiciare, la nivel, în cadrul Ministerului de Interne, Ministerul Administrației și Internelor cu structuri teritoriale care să fie nu bugetul Ministerului Public, nu în spațiile Ministerului Public cum este la DNA, să fie ceva cam cum este la DIICOT. Nici DIICOT-ul nu are propria Poliție Judiciară, totuși are rezultate. Deci eu zic că putem lua gradual, putem aborda cu pași mărunți problema. Un prim pas ar fi, așa zic eu, crearea unei structuri de Poliție judiciară. Pentru că să știți și iarăși vă rog insistent că nu vreau să ofensez pe nimeni, rezultatele noastre nu sunt tocmai cele bune inclusiv pentru faptul că nu avem, sută la sută din atenția noastră este pe ceea ce face politicul, este la supravegherea cercetărilor penale. Iarăși o supraveghere care uneori se face, alteori nu se face și așa mai departe. Pentru că nici nu se poate face o supraveghere sută la sută așa cum ar trebui. O spun cu toată sinceritatea, nu se poate. Adică să te duci să-i ceri unui procuror să supravegheze nu știu câți polițiști care au și alte activități dincolo de activitatea de Poliție judiciară propriu-zisă. Să umble prin toate satele și comunele județului ca să facă politică. Nu ar fi mai bine să existe la nivel județean, să zicem, în orașul reședință de județ un serviciu de Poliție judiciară și în orașele din același județ încă un serviciu de Poliție juridică. Și indiferent cine constată săvârșirea unei infracțiuni, cum e și la structuri, imediat ce ai constatat săvârșirea unei infracțiuni sesizezi organul competent. A face acte de cercetare penală și șeful de post din comuna X constată că săvârșirea unei infracțiuni de conducere sub influența alcoolului face procesul verbal și îți trimite dosarul la Serviciul de Poliție Judiciară din zona respectivă. Și acei polițiști, de poliție judiciară, să mențină numirea și toate regulile care sunt acum să fie, să aibă și o evaluare din partea procurorului, adică să existe o comunicare în sensul ăsta. Nu se poate fără pârgii, trebuie și pârgii. Și atunci o să vedeți, nu zic că este cea mai bună soluție,

cred că se poate face așa, se poate începe, și de ce zic că se poate începe pentru că o dată trebuie făcut ceva. Așa se pare, că și cei din Comisia Europeană nu insistă continuu cu restructurarea, reorganizarea și așa mai departe. Chiar dumnealor au constatat în rapoarte - creșterea numărului de procurori nu este o soluție. Au și spus, de altfel și rapoartele, la număr de procurori stăm foarte bine, la bugetare stăm foarte bine. Avem un procent foarte mare de bugetare pe sistemul Ministerul Public, instanțe și asistență judiciară.

Bogdan Gabor: Am înțeles.

Tiberiu Nițu: Deci Poliția judiciară e o soluție.

Bogdan Gabor: Ar fi acele trei soluții pe care ni le-ați prezentat.

Tiberiu Nițu: Da.

9. Bogdan Gabor: Vă pun întrebări care nu au decât răspunsuri. judiciară reprezintă o creștere în ultima perioadă a cazurilor de mare violență. Este o realitate a României de astăzi. Ce măsuri concrete credeți dvs că ați putea găsi din perspectiva de procuror general pentru contracararea, pentru combaterea fenomenului ?

Tiberiu Nițu : Ca procuror general eu nu pot să adopt decât măsuri în ceea ce privește ...

Bogdan Gabor: Politica Ministerului Public.

Tiberiu Nițu: În ceea ce privește urmărirea penală și tragerea la răspunderea penală a celor care săvârșesc infracțiuni. Nu pot din poziția de procuror general să fac studii criminologice și să... Decât eventual să propun studii criminologice...

Bogdan Gabor: Aveți obligația să o faceți.

Tiberiu Nițu: Da, dar nu putem să ..., fără ministrul Justiției, nu putem să.. . Putem lua măsuri sau putem cere măsuri care nu vizează urmărirea penală propriu zisă. Ce așteptați de la mine că nu ...

Bogdan Gabor: ...

Tiberiu Nițu: În privința combaterii noi nu putem să ..., decât să organizăm mai bine activitatea Parchetelor de pe lângă Tribunale. Eventual să bifăm aici și activitatea parchetelor de pe lângă curțile de apel pentru a ..., eventual dacă sunt mai multe în anumite zone, că nu toate zonele sunt probabil nu am niște cifre exact. În acele zone în care a crescut numărul cauzelor penale având ca obiect infracțiunile de violență putem implica inclusiv Parchetele de pe lângă Curțile de Apel pentru soluționarea acestor cauze. Și măsuri sunt, o mai bună comunicare cu structurile de Poliție, o mai bună omogenizare a echipelor de anchetă poliție-procuror. Tot ce înseamnă comunicare, pentru că la noi comunicarea este o parte foarte importantă a activității noastre. Și în alte sisteme dar, la noi care nu avem alte motive de stimulare, cum vă spuneam mai devreme,

componenta asta a convingerii este foarte importantă și atunci putem efectiv coopera mai bine cu Poliția. Vă rog.

10. Bogdan Gabor: Din perspectiva de procuror general, membru de drept în cadrul Consiliului Superior al Magistraturii. Și este o întrebare pe care au adresat-o colegii din sală. Ce propuneri aveți pentru asigurarea stabilității statutului procurorului. E o întrebare care vine din țară în contextul ultimelor afirmații că se intenționează atingerea statutului de magistrat a procurorului ?

Tiberiu Nițu: Vă răspund la întrebare dar fără a fi perceput că eu dau răspunsuri politicianilor.

Bogdan Gabor: Nu. În niciun caz.

Tiberiu Nițu: Eu atât pot să vă spun că Ministerul Public conform Constituției face parte din activitatea judecătorească și acolo îi este locul și acolo va trebui să rămână. Că procurorul este magistrat și asta trebuie să îi rămână statutul. Deci aici nu există niciun dubiu, nu avem altă șansă.

Bogdan Gabor: Nu avem de negociat.

Tiberiu Nițu: Nu avem de negociat nimic. În clipa în care cineva, pentru că știți ce se întâmplă, bun Ministerul Public face parte din activitatea judecătorească dar nu votăm în Parlament nu știu ce modificări și legi și așa mai departe. Dar nu avem cum, noi trebuie să luptăm pentru, deci pe toate căile legale, posibile și așa mai departe, trebuie să luptăm pentru ca Ministerul Public să rămână în activitatea judecătorească și pentru ca procurorul să rămână magistrat. Asta nu e de discutat, de negociat, nu.

Bogdan Gabor: Ultima întrebare.

Tiberiu Nițu: Da.

11. Bogdan Gabor: Din perspectiva de ordonator principal de credite cum vedeți îmbunătățirea condițiilor de muncă a personalului, echipamente, programe de finanțare. Și apropo de programare, programe de finanțare, poate ne spuneți ceva și din perspectiva de coordonator al serviciului de programe din cadrul ...

Tiberiu Nițu: A Direcției de Tehnologie Informației. Nu am spus, l-a avut domnișoara Scutea, eu nu am avut.

Bogdan Gabor: Nu, nu, din perspectiva de procuror general.

Tiberiu Nițu : A.

Bogdan Gabor: A achizițiilor, din regulament, procurorul general este coordonator și coordonatorul acestui ...

Tiberiu Nițu: Da, așa e. Credeți-mă că procurorul general nu poate fi specializat în toate activitățile și să îi spuneți specialistului de la programe ce are de făcut.

Bogdan Gabor: Dar poate avea propuneri.

Tiberiu Nițu : Asta e altceva. Poate avea inițiative, poate vedea cum funcționează alții și atunci poate îi stimulează și pe colegi, mai uitați-vă și voi la ceilalți care au atras fonduri europene. De ce un ONG știe să atragă fondurile europene pe componenta combaterea infracțiunii privind achizițiile publice și noi nu știm. Să ni se spună, domne nu putem, cadrul legal nu ne permite, că nici noi nu le știm pe toate. Eu vă spun că a fi procuror general , asta înseamnă a fi în primul rând controlorul unei echipe și de procurori și de specialiști în programare, în programe europene, în finanțe. Nu poți să le știi pe toate. Asta e cheia succesului la un manager să știe să facă parte dintr-o echipă și să o stimuleze, să o conducă și așa mai departe.

Deci în ceea ce privește îmbunătățirea condițiilor de muncă să știți că în ultimii ani condițiile de muncă s-au îmbunătățit și sedii au fost date multe sedii în folosință. Au fost iarăși, reparate, multe alte sedii. Sunt foarte multe județe în țară care nu mai au sedii necorespunzătoare. Sunt și altele, cu siguranță sunt și alte unități de Parchet care într-adevăr, și Inspekția, noi suntem zece inși în birou. Adică nu vreau să spun domne uite că și eu stau așa. Nu, nu ai cum să te duci, să atragem, să găsim finanțare la buget pentru astfel de îmbunătățiri ale condițiilor.

Bogdan Gabor: Bine asta este pentru schimbarea echipamentelor.

Tiberiu Nițu: Pentru schimbarea echipamentelor da, dar acolo credeți-mă, vă spun dacă îmi cereți acum, domne scrie dumneata ca procuror o strategie IT, păi hai să fim serioși că cine o scrie ? Decât un specialist în IT.

Bogdan Gabor: Puteți să o cereți.

Tiberiu Nițu : Eu pot să o cer și eu pot să îi spun domne te rog frumos elaborează-mi o strategie. Pentru că nicio instituție nu se poate dezvolta fără IT. Clar, asta este axioma, nici măcar teorema nu putem să demonstrăm asta e o axiomă. Trebuie să avem o strategie pe IT. Și o să o avem. Chiar dacă nu voi fi eu sau altcineva cu siguranță că o va cere, nu se poate fără IT. Spuneam și în proiect au șanse reale, se duc, nu numai că nu mai suportă ce fac la ora actuală. E ...

Bogdan Gabor: Noi suntem de acord cu acest lucru. Suntem la zi și inclusiv cu Inspekția, intenționăm să scriem un proiect pentru a schimba echipamentul electronic al....

Tiberiu Nițu: Mulțumesc.

Bogdan Gabor: Inspekției. Nu mai întrebați domnule procuror pentru că ați monopolizat discuția. Vă mulțumesc.

Tiberiu Nițu: Nu că mie îmi face plăcere, nu este nicio problemă.

Daniel Morar: Strategia la nivelul Ministerului Public de dezvoltare există, echipamentele sunt învechite. Există dacă nu e vorba de a schimba strategia

Tiberiu Nițu : Da.

Daniel Morar: Trebuie găsit ceva.

Tiberiu Nițu: Trebuie găsite soluții pentru schimbarea echipamentelor IT.

Daniel Morar: Dar nu specialiști IT. Nu puneți niciodată specialiștii să vă facă strategie! Îi cereți opinii, critici și așa mai departe, să vadă cineva de ansamblu.

Tiberiu Nițu: Eu nu am pretenția că sunt un cunoscător ca să le știu pe toate. Nu știu cine are pretenția asta, eu nu o am.

12.Oana Schmidt Hăineală: Domnul procuror, o să vă întreb eu. Paragraful 36 spune așa: ca și activități pentru creșterea activității enumerați dezincriminarea unor fapte care nu mai sunt actuale. Ne puteți da niște exemple?

Tiberiu Nițu: Cred că a fost un proiect. Mă refeream la infracțiuni minore printre care și aceea de difuzare de muzică ambientală. Să știți că necesită resurse, pentru că noi avem infracțiuni minore la care trebuie să iei declarație olografă, declarație de învinuit, să faci adresă ca să vezi prejudiciul, să se comunice dacă vrea parte civilă, care durează și care necesită și consum de resurse și umane și materiale. Asta a fost un exemplu. Dacă mai o rețin ca problematică importantă și o să mai caut, o să mai găsesc Deci fapte ce ar putea fi dezincriminate, da.

12.a.Oana Schmidt Hăineală: Da, vrem să vedem niște exemple.

Tiberiu Nițu: Da. V-am dat un exemplu.

13.Oana Schmidt Hăineală: Pornind de la rapoartele de progres, Comisia Europeană care ține de rapoartele de verificare și cooperare, vă rugăm să precizați cum înțelegeți dvs să asigurați, și acuma citesc pe baza progreselor realizate de Direcția Națională Anticorupție, continuitate în structurile de anchetă juste și imparțiale în cazurile de corupție la nivel înalt. E vorba de benchmark-ul 3 din MCV. Și cu o mică paranteză în această întrebare dacă dumneavoastră ca și conducător al Ministerului Public considerați că în condițiile în care conduceți Direcția Națională Anticorupție prin intermediul procurorului șef ați putea avea acces la acte publice, interceptări în dosare care sunt în curs.

Tiberiu Nițu: Eu ca procuror general? Nu.

Oana Schmidt Hăineală: Sunt destul de clare.

Tiberiu Nițu: A, acces la acte? De ce să cer acte eu? Mă scuzați. Nu înțeleg întrebarea. Cum adică să cer eu dosarele penale? Sau cum?

Oana Schmidt Hăineală: Domnul procuror, haideți vă rog. Știu că sunteți adeptul unei structuri. Liniștiți-vă vă rog.

Tiberiu Nițu: Dar nu înțeleg întrebarea.

Oana Schmidt Hăineală: Haideți să vă repet întrebarea.

Tiberiu Nițu: Să cer dosare de la procurorii DNA?

Oana Schmidt Hăineală: Vă repet întrebarea.

Tiberiu Nițu: Da, vă rog. Nu sunt altfel decât calm, dar nu înțeleg întrebarea.

13.a.Oana Schmidt Hăineală: Vedem că sunteți calm, dar haideți să ascultăm întrebarea. Cum înțelegeți să asigurați pe baza progreselor realizate de Direcția Națională Anticorupție până în prezent continuitatea efectuării de anchete profesionale și imparțiale în cauzele de corupție la nivel înalt așa cum se cere în benchmark-ul 3 al Mecanismului de Cooperare și Verificare. Colateral la această întrebare, vroiam să vă întreb. Practic era sub întrebare.

Tiberiu Nițu: Păi asta... Vedeți.

13.b.Oana Schmidt Hăineală: Deci am spus, da, am precizat că fac o paranteză. Dacă dvs în calitate de prezumtiv procuror general potrivit legii conduceți Direcția Generală Anticorupție prin intermediul procurorului șef al direcției. Da ?

Tiberiu Nițu: Da.

13.c.Oana Schmidt Hăineală: Bun. În această calitate, dumneavoastră credeți că ați fi îndreptățit să solicitați procurorului de caz, care are în lucru un dosar de nivel înalt, de corupție la nivel înalt în care se derulează anumite măsuri specifice cum ar fi interceptările, date din acel dosar în timp ce ancheta este în curs ?

Tiberiu Nițu: Să arăt așa..

- Nu e nimic.

Tiberiu Nițu: Îmi cer scuze domnule prim adjunct. Nu a fost ...Dat fiind că procurorul general conduce Direcția Națională Anticorupție prin intermediul procurorului șef dacă presupunând, dar nu văd ce legătură este între a conduce DNA-ul prin procuror șef și a te uita în dosarul unui procuror.

Oana Schmidt Hăineală: Era premisă domnul procuror. Deci era premisa de la care plecam. Era calitatea oficială care teoretic vă conferea anumite prerogative.

Tiberiu Nițu: Prerogativa este să îi aduci la cunoștință procurorului șef DNA despre o anumită disfuncționalitate.

Oana Schmidt Hăineală: Dar nu vorbeam de disfuncționalități.

Tiberiu Nițu: Cum să mă uit eu în dosarul unui procuror, că nu înțeleg. Deci procurorul general nu trebuie să se uite în dosarul niciunui procuror.

Oana Schmidt Hăineală: Țsta era răspunsul.

Tiberiu Nițu: A. Mă scuzați. Păi de asta nu înțelegeam. Ce treabă are procurorul general cu dosarele procurorilor ?

Oana Schmidt Hăineală: Calmați-vă. La pagina 18...

Tiberiu Nițu: Vi se pare că nu sunt calm sau mă scuzați?

Oana Schmidt Hăineală: La pagina 18, haideti să vedem, da?

Tiberiu Nițu: Da

14.Oana Schmidt Hăineală: La pagina 18 din proiect vă enumerați o serie de obiective importante ale activității Ministerului Public pe care vi le propuneți ca și (..) anume: combaterea corupției atât la nivel înalt cât și la nivel local, combaterea crimei organizate, combaterea evaziunii fiscale, a contrabandei, a spălării banilor, soluționarea cauzelor având drept obiect infracțiunile prin care sunt fraudate fonduri europene, cauzelor privind achizițiile publice, precum și recuperarea prejudiciilor produse prin săvârșirea infracțiunilor, confiscarea beneficiilor, etc. Dumneavoastră veniți, aveți un anumit background, ați avut un timp funcția de adjunct al Procurorului General. Aș fi vrut să văd în proiect ce-ați făcut dumneavoastră din această poziție pentru aceste obiective pentru ca să știm care este baza de discuție, ca să știm ce-ați putea face pe viitor.

Tiberiu Nițu: Stimată doamnă vicepreședinte, baza de discuție este legea de organizare judiciară și regulamentul de ordine interioară al parchetelor prin care se prevede că primul adjunct al procurorului general ajută pe procurorul general să-și îndeplinească obiectivele. Deci dacă aceasta este baza discuției, baza este că prim adjunctul procurorului, dar și adjunctul Procurorului General au ca și atribuții, astfel cum sunt ele prevăzute să-l ajute pe Procurorul General să-și îndeplinească obiectivele. Personal, vă asigur că mi-am îndeplinit atribuțiile de a-l ajuta pe Procurorul General în exercițiu, cât timp eu am fost între 2007 și 2012, atât sau cum am putut eu față de ceea ce mi-a fost solicitat să-și exercite obiective și am și indicat spre exemplu ordinul din 2009 privind organizarea activității de criminalistică din Ministerul Public, vă asigur că este la inițiativa mea. Nu este scris de mine integral, și iar biblioteca virtuală creată și de la care s-a pornit și cu ... pe corupție și pe (...) corupție, pe evaziune fiscală. Aceea este ideea mea și îmi asum și public paternitatea acelei idei, da? Cum n-am putut să spun despre sistemul de reorganizare, că nu e ideea mea, decât am îmbrățișat-o și mi se pare bună, dar cu privire la acea bibliotecă virtuală și vă spun că acea bibliotecă virtuală a apărut din nevoia de a comunica, nevoia procurorilor din țară de a ști fiecare, de acolo a pornit să știți, de la infracțiuni de violență pentru că au fost situații când colegi din țară. Erau 40, 40 și de colegi care lucrau în

zona asta și ei comunicau între ei: uite am avut speța asta azi-noapte, tu ai avut? știi pe cineva care a avut? Eu personal am trecut printr-o astfel de situație și atunci am zis hai să postăm pe intranet. Măcar la început, știți ce se întâmplă, bibliotecă virtuală este mult spus la ora actuală, bine, nu la ora actuală, acum un an și jumătate când am plecat eu era mult spus bibliotecă virtuală. Era o casuță poștală în care fiecare procuror din țara asta își trimitea în format Word și vă și spun de ce în format Word, ca să-și ia ăla dacă are nevoie că nu scrie încă o dată și în format Word își trimitea rechizitoriul. Pentru început pentru că nu aveam capacitatea cutiei poștale și atunci își trimiteau rechizitoriile și fiecare putea accesa din fiecare județ să vadă cum a gândit sau ce spețe sunt în țară pe materia și acum pot vedea. Eu am ajutat Procurorul General, i-am propus din ideile mele, unele și le-a însușit, altele nu și așa văd eu lucrurile astea.

15.Oana Schmidt Hăineală: Am înțeles. Foarte pe scurt, vă rog, spuneți-ne în concret cum intenționați dumneavoastră să duceți la îndeplinire aceste obiective pentru că eu, cel puțin din lectura proiectului, nu am reușit să identific căile concrete. Sigur sunt obiective frumoase, sunt nobile.

Tiberiu Nițu: Și proiectul managerial a avut o limită de timp. A fost creat ca limită. mă scuzați de timp, de 30 de pagini. Și așa mi-au ieșit 49. N-am avut timp să abordez toate problemele. Ce se întâmplă? Iarăși reiterez faptul că mă bazez foarte mult, și o spun cu toată seriozitatea, pe sprijinul pe care-l poate oferi acest mecanism de cooperare și verificare. Dincolo de acest sprijin, de la asta cred eu că trebuie pornit și trebuie pornit de la ce s-a făcut până acum pentru că s-a făcut bine. Trebuie continuat pentru că lucrurile care sunt bune trebuie continuate și dezvoltate. Pe lângă ele trebuie spre exemplu, că și obiectivele de referință din rapoartele Comisiei Europene n-au fost toate de la început, au apărut pe parcurs, da? Și atunci tot cu sprijinul dumnealor, tot cu sprijinul Comisiei Europene, tot prin programe europene, că vă spuneam mai devreme de organizația neguvernamentală Freedom House care a dezvoltat și va implementa un proiect privind combaterea infracțiunilor în legătură cu achizițiile publice. Asta este una din modalități. Deci dezvoltarea de astfel și implementarea de astfel de programe. Un lucru important în abordarea oricărei problematice este formarea profesională, specializarea procurorului. Să știți că și problema aceea cu restructurarea pe lângă tribunale tot din nevoia de specializare, de formare, de act omogen de conducere și de organizare internă, de aici vine și asta. Eu așa cred, cu cât ești mai compact, cu cât ești mai flexibil. Ce-i vreo problemă ca o mașină să ajungă cu un procuror într-o oră într-un anumit loc al județului? La omoruri cum ajunge așa? Vă spun, e o idee, n-am spus că este cea mai bună. Deci în felul ăsta se vor atinge obiectivele. Eu acum vă pot da niște măsuri generice ...

Oana Schmidt Hăineală: Da, absolut.

Tiberiu Nițu: ... prin care ăsta ar fi. Deci unu, plecăm de la sprijinul pe care-l oferă clar, indubitabil mecanismul de cooperare și verificare. Putem atrage fonduri pentru specializare, pentru formare profesională.

Oana Schmidt Hăineală: Am înțeles. O ultimă întrebare și voi fi foarte scurtă pentru a le lăsa timp și colegilor mei. Dumneavoastră vă propuneți aici o reformă durabilă și ireversibilă. Tot proiectul dorește să ne convingă despre ...

Tiberiu Nițu: Eu cred că toți ne dorim, nu numai eu.

Oana Schmidt Hăineală: Absolut, absolut. Știți foarte bine că un astfel de deziderat presupune în primul rând un sacrificiu personal major.

Tiberiu Nițu: Sacrificiu?

Oana Schmidt Hăineală: Da, un sacrificiu personal.

Tiberiu Nițu: Orice procuror din țara asta se sacrifică.

Oana Schmidt Hăineală: Absolut. Lăsați-mă să vă adresez întrebarea.

Tiberiu Nițu: Vă rog.

16. Oana Schmidt Hăineală: Pe durata mandatului de prim adjunct al Procurorului General, cam care a fost programul dumneavoastră de lucru, durata unei zile de lucru?

Tiberiu Nițu: Mă scuzați, vorbiți de program de lucru instituționalizat la nivelul procuraturii că dacă colegi de-ai noștri ar spune că-i chem la un program de lucru ar spune că magistrații n-au program de lucru că e ...

Oana Schmidt Hăineală: În medie. Vă pun această întrebare ca să văd capacitatea dumneavoastră de efort, de rezistență la efort.

Tiberiu Nițu: Am capacitate de efort.

Oana Schmidt Hăineală: Bine, eu vă cred, dar trebuie să răspundeți la întrebare.

Tiberiu Nițu: Trebuie să mă credeți aici că am capacitate de efort și experiența mea anterioară o poate susține.

Oana Schmidt Hăineală: Înseamnă inclusiv să rămâneți peste ora 16:00.

Tiberiu Nițu: Bineînțeles, bineînțeles.

Oana Schmidt Hăineală: Să înțeleg că obișnuiți să faceți așa când erați prim adjunct al...

Tiberiu Nițu: Asta înțelegeți dumneavoastră...

Oana Schmidt Hăineală: Trebuie să înțeleg asta?

Tiberiu Nițu: Eu vă spun că vă declar că am capacitate de efort și disponibilitate la efort.

Oana Schmidt Hăineală: Pe care credeți că ați demonstrat-o în exercițiul funcției de ..

Tiberiu Nițu: Da.

Oana Schmidt Hăineală: Vă mulțumesc mult.

Tiberiu Nițu: Cu mare plăcere. Sărut-mâna. Aveți dumneavoastră dubii? Vă rog să le exprimați public dacă aveți dubii, că n-ați fost colega mea de Parchet General.

Oana Schmidt Hăineală: Domnule procuror, știu că sunteți tensionat.

Tiberiu Nițu: Și încercați să mă jigniți sau cum?

Mona Pivniceru: Aș dori să știu și eu la ce se referă.

Tiberiu Nițu: Păi d-aia am rugat-o să-mi spună, dar dumneaei refuză să-mi spună.

Mona Pivniceru: Dacă este o problemă este bine s-o știm dacă o aflăm acum în timpul interviului.

Oana Schmidt Hăineală: Eu v-am expus care a fost punctul de la care am plecat atunci când am pus întrebarea este vorba de...

Tiberiu Nițu: Vă spun eu, n-ați expus nimic. Ați făcut o afirmație nesustținută.

Oana Schmidt Hăineală: Haideți să trecem la ...

Mona Pivniceru: să aduci o acuzație că nu stă după ora patru la servici (...) acu zece ani (...). Dacă aveți vreo informație certă în materia asta, prezentați-o. Rezistența la stres o testăm după o întrebare că am auzit noi ceva, trebuie să fie ceva, o certitudine undeva.

16.a. Daniel Morar: Poate ne răspunde la întrebare. Ați fost întrebat cât stăteați la lucru când...

Tiberiu Nițu: Îmi puneți și dumneavoastră aceeași întrebare sau cum?

Daniel Morar: Vreau să aflăm răspunsul.

Mona Pivniceru: Dar este o acuzație sau cum?

Vă explicăm de ce.

Daniel Morar: Vă rog să vă liniștiți. Sunteți candidat aici. Nu ne dați lecții.

Tiberiu Nițu: Nu vă dau lecții dar...

Daniel Morar: Deci spuneți-ne "nu vă spun programul" și cu asta, basta.

Tiberiu Nițu: Acum îmi testați rezistența la stres sau cum?

Daniel Morar: Nu, v-am întrebat, v-a întrebat doamna vicepreședinte ...

Tiberiu Nițu: Și eu v-am răspuns. Nu există un program normat în Ministerul Public.

16.b.Daniel Morar: Dar dumneavoastră ca regulă, de la cât plecați de la serviciu?

Mona Pivniceru: Cel mai târziu.

Daniel Morar: Da, cel mai târziu domnule.

Tiberiu Nițu: Cel mai târziu.

16.c.Daniel Morar: Când ați plecat?

Tiberiu Nițu: Cel mai târziu.

Mona Pivniceru: Bun. La așa întrebare, așa răspuns.

Daniel Morar: Haideti că vă spun eu.

Tiberiu Nițu: Mi se pare pueril să puneți astfel întrebări.

Daniel Morar: Nu, nu e pueril.

Tiberiu Nițu: Ba da.

Daniel Morar: Păi, apreciem noi. Uite că și doamna ministru e interesată de când ați plecat.

Tiberiu Nițu: Bun.

Daniel Morar: Bine.

17.Florentina Gavadia: La instituția preluării cauzelor, ați spus că este ineficientă pentru că greu convingi colegii procurori de la un parchet superior să soluționeze aceste cauze. Și ați venit cu o altă soluție și ați spus așa: mai bine delegăm de la parchetele superioare la parchetele inferioare. Credeți că colegii vor fi mai ușor convinși să se ducă de la un parchet superior la unul inferior și să soluționeze dosare?

Tiberiu Nițu: Mă scuzați. N-am spus că este ineficientă. Am spus că gestionează decât temporar și parțial. Mă scuzați, că e ineficientă înseamnă mult mai... nu vreau să vă contrazic, dar e o chestiune de nuanță aici. Am spus că instituția preluării nu face decât să gestioneze temporar și parțial problematică și că ar putea fi soluția delegării, dar n-am spus, n-am făcut o comparație între cele două soluții că una ar fi mai eficientă.

Florentina Gavadia: Ați spus că....

Tiberiu Nițu: Am înțeles întrebarea și vă răspund. La întrebarea dumneavoastră vă pot răspunde că ar putea fi totuși mai bine ca un coleg să fie delegat la acea unitate de parchet pentru că ar putea face mult mai mult decât soluționarea unui dosar, adică să emită o soluție într-un dosar venit de la poliție cu propunere. Ar putea să participe la supravegherea cercetărilor penale pe care le face, ar putea să ia în repartiție posturi și unități de poliție, s-ar putea integra în soluționarea unor măsuri de arestare preventivă și așa mai departe. Adică ar putea aduce un aport mult mai mare la... ar putea fi un model pentru că vorbim de procurori de la parchete ierarhic superioare, cu experiență bogată, ar putea fi un model pentru procurorii de la parchetul ierarhic inferior. Asta am avut în vedere.

Florentina Gavadia: Da, dar v-am întrebat dacă un procuror care primește un dosar în urma preluării este greu de convins să soluționeze acel dosar, motivând colegului că nu este de competența lui materială la nivelul acela, este mai ușor să convingi un coleg să coboare de la un parchet superior la unul inferior.

Tiberiu Nițu: Dar eu nu am spus că este mai ușor una decât alta. Dacă e mai ușor în situația asta? Ah! Bun! Mă scuzați, da! Cred că e la fel de greu. Să știți că avem colegi în țară care fac lucrul ăsta. Avem.

18.Florentina Gavadia: Bun. Ați vorbit despre desființarea parchetelor locale și ați spus că nu vă referiți la cele din București, cele 6 sectoare.

Tiberiu Nițu: E altceva...

18.a.Florentina Gavadia: Bun. Și restul, alte parchete din țară?

Tiberiu Nițu: Le putem analiza și vedem dacă mai sunt, dacă mai există zone unde a fi, a rămâne. Eu nu fac decât să aduc în discuție o propunere.

Florentina Gavadia: Nu, vroiam să mă lămuresc dacă vă referiți la cele 6 sectoare din București sau aveți în vedere și alte ...

Tiberiu Nițu: Da. Am spus că în ceea ce privește activitatea de parchet din București am putea gândi o organizare distinctă față de restul parchetelor. Nu e obligatoriu să fie aceleași parchete peste tot și atunci dacă dumneavoastră... vă mulțumesc pentru întrebare, dacă există și în altă parte, simțim nevoia ca în anumite zone să mai existe parchete de pe lângă judecătorii, ele pot exista. Nu e nicio problemă nici legislativă, nici de organizare.

Florentina Gavadia: Bun, dar voiam să mă lămuresc ca reprezentat al parchetelor locale.

Tiberiu Nițu: Da, acum îmi dau seama. Vă rog să mă scuzați, da eu nu am pus problema așa, cu fiecare ...

18.b.Florentina Gavadia: Cum vedeți dumneavoastră ? Le desființați sau ... asta este important.

Tiberiu Nițu: A, am înțeles. Vreau să le reorganizăm.

Florentina Gavadia: Am înțeles.

Tiberiu Nițu: Mă scuzați, eu vin cu o idee.

Florentina Gavadia: Facem schimb de idei, asta nu înseamnă că trebuie să ne irităm.

Tiberiu Nițu: Am înțeles.

Florentina Gavadia: Am putea să începem cu o redistribuire, cu desființarea unităților foarte mici sau volum foarte mic.

Tiberiu Nițu: Bineînțeles, un prim pas a fost făcut, dar acelea sunt strâns legate de instanțe. Eu nu pot...

Florentina Gavadia: Un pas de furnică s-a făcut, pentru că mai este mult de lucru în sistem pe aceste două teme.

Tiberiu Nițu: S-a făcut, acuma se va mai încerca și altceva.

18.c.Florentina Gavadia: Eu v-am întrebat, n-ar fi mai bine să încercăm cu cele două ... Adică cu redistribuirea locurilor și cu desființarea unităților mici și cu volum foarte mic și după aceea să trecem la desființarea parchetelor?

Tiberiu Nițu: Bineînțeles, se poate și așa, un este nicio problemă, dar cum ați spus și dumneavoastră se fac pași de furnică, așa. Dar eu nu leg problema asta de organizarea instanțelor.

Florentina Gavadia: Nu, eu am înțeles... este vorba de sistemul germanic.

Tiberiu Nițu: O eventuală organizare. Am înțeles că mai sunt și alte state care au sistemul acesta. Deci este foarte bine să se înceapă, cum spuneți și dumneavoastră, pas cu pas cu instanțe și parchete care apar ca fiind... și parchete care apar cu volum redus de activitate samd...

19.Florentina Gavadia: Cum apreciați modalitatea de ocupare a funcției de prim-procuror, prim-procuror adjunct, de procuror general de Curte de Apel și.. La momentul ăsta cum se desfășoară?

Tiberiu Nițu: Da, se desfășoară bine. Modalitatea de promovare într-o funcție de conducere. Pe ansamblu, dacă privim lucrurile și colegii noștri cu bună credință, procedura este bună. Cred că de principiu, sistemic vorbind ar trebui ca un prim-procuror să aibă un rol mai important în

ceea ce privește selectarea unui procuror adjunct. Că dacă se duc la examen și unul are un proiect managerial, celălalt are alt proiect managerial acolo pot apărea divergențe de proiecte.

Florentina Gavadia: Îmi pare rău dar, prim-procurorul nu selectează ...

Tiberiu Nițu: Am spus ca și problemă de sistem dacă s-ar putea găsi o astfel de soluție...

Florentina Gavadia: Vedeți soluția echipei.

Tiberiu Nițu: Exact, soluția echipei.

20. Florentina Gavadia: Ce părerea aveți că foarte multe funcții de conducere din Ministerul Public la toate nivelele în momentul acesta sunt ocupate, folosindu-se instituția delegării?

Tiberiu Nițu: Este exact ce spunea domnul coleg, motivarea. Colegii sunt oarecum reticenți în a-și asuma, probabil, responsabilități, comparativ cu beneficii, că nu ai nici un beneficiu din faptul că exerciți o funcție de conducere.

18.a. George Muscalu: Și nu este același lucru dacă o exerciți prin delegare sau prin numire? Care este...

Tiberiu Nițu: Unii colegi care sunt delegați de la parchete ierarhic superioare la parchete ierarhic inferioare ... știu că au locul lor acolo pe care oricând se pot întoarce.

Oana Schmidt Hăineală: Asta este valabil și pentru un procuror de la un parchet ierarhic inferior care dă examen iar la încetarea mandatului revine.

21. Florentina Gavadia: Având în vedere că în ultimii ani s-au adăugat noi atribuții în sarcina grefierilor în acest context sistemul simte nevoia creșterii unui număr de posturi pentru personalul auxiliar. Ce măsuri preconizați pentru rezolvarea acestei probleme?

Tiberiu Nițu: În primul rând aș face o analiză concretă din care să reiasă clar care sunt zonele neacoperite. Oricum, și la nivel european este clar că noi avem sub media europeană în ceea ce privește personalul auxiliar. Putem invoca și argumentul european, putem invoca și argumentul propriilor constatări și putem solicita mărirea numărului de grefieri. Dar asta trebuie venită pe un fundament extrem de puternic și susținut și cu exemplul din exterior, pentru că acolo rolul grefierului este puțin diferit față de noi. Și atunci trebuie să ne susținem motivați în acest context, pentru că altfel o suplimentare a numărului de grefieri cam cu 10 procente, într-o primă etapă, trebuie bine susținută și motivată.

Florentina Gavadia: Eu zic că în momentul ăsta dacă am analiza activitatea grefierilor cred că este bine susținută. După cum bine știți, la locale procurorii toți își dactilografiază lucrările, pentru că grefierii sunt prinși cu alte activități. Ați vorbit în proiectul dumneavoastră de o eventuală modificare a regulamentului de ordine interioară a parchetului.

Tiberiu Nițu: Da.

22.Florentina Gavadia: *Exact, la ce vă refereați? Și dacă considerați corespunzătoare funcționarea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție pe baza cărui regulament de ordine interioară? Adică regulamentul DNA-ului și celelalte.*

Tiberiu Nițu: O să vă rog să aveți îngăduința dacă ajung în acea funcție să fac o evaluare, dacă nu e bine cu trei regulamente sau e bine cu un singur regulament. O să notez ce-mi spuneți dumneavoastră, dar numai după o astfel de evaluare se poate stabili dacă nu e bine. Pentru că a spune din start că nu e bine, eu zic că e puțin greșit, ca să nu spun altfel. Deci, haideți să vedem dacă ajungem până acolo și făcând o analiză. A făcut cineva o analiză dacă nu e bine cu trei regulamente ?

Florentina Gavadia: Nu știu, întreb.

Tiberiu Nițu: Eu cred că este oportun să se facă o analiză, să se vadă dacă este bine să se funcționeze cu trei regulamente. Colegii noștri de la structurile specialitate spun că e bine. Ei spun că e bine.

23.Florentina Gavadia: *Bun, ce măsuri veți lua în vederea implementării celor două noi coduri (Codul Penal și Codul de Procedură Penală) dacă veți ajunge pe funcția pentru care sunteți la interviu astăzi?*

Tiberiu Nițu: Da, eu nu pot lua decât măsuri în ceea ce privește desfășurarea activității în Ministerul Public, ca și implementat. În primul și în primul rând se impune demararea unui amplu proces de, să-i spunem, de formare profesională, cum să spun eu, de ... colegii noștri să poată fi familiarizați cu noile coduri, cu noile instituții. Să se poată face eventual, mă scuzați, niște simulări, adică să vedem cam ce ar implica. Mă refer la sectorul judiciar, când ai procuror la camera de drepturi și libertăți, mai ai un procuror la camera preliminară, mai îți apar doi procurori în ședința de judecată și atunci trebuie să vedem și cum se modifică raportul. Deci, cred că soluția este tot în plan organizatoric și în plan de formare profesională.

24.Florentina Gavadia: *În proiectul dumneavoastră vorbiți despre normarea muncii și stabilirea unui volum optim de activitate. Vă rog să ne explicați cum veți proceda?*

Tiberiu Nițu: Am încercat să explic și în proiect, ce-i drept pe scurt, e o muncă foarte grea. Trebuie în primul și în primul rând trebuie cunoscut foarte bine sistemul: activitatea de zi cu zi ce se desfășoară în fiecare unitate, de la intrarea unei plângeri, de la deschiderea corespondenței, de la primirea dosarelor, de la polițiștii care vin la confirmare pentru începerea urmăririi penale, polițiștii care vin cu propunere de arestare. Știu ce vreți să spuneți, că e o muncă infernală.

Florentina Gavadia: Este o muncă infernală care nu e prinsă în nici o statistică.

Tiberiu Nițu: Nu e prinsă nicăieri, doamna procuror...

Florentina Gavadia: ... și care este foarte greu de normat, pentru că ...

Tiberiu Nițu: Dar să o cunoaștem măcar.

Florentina Gavadia: Da, sigur.

Tiberiu Nițu: Adică putem să spunem dacă cu acest volum de muncă, ceea ce avem distribuit în zona respectivă putem face față. Asta am vrut să spun. Deci, domnule, haideți să facem un studiu, putem aborda problema cu resursele pe care le avem la ora actuală? Ca să răspundem la această întrebare noi trebuie să știm ce trebuie făcut în zona respectivă, dacă nu cunoaștem toate aceste activități și nu încercăm să le cuantificăm în vreun fel. Știu că munca este extrem de laborioasă, deci nu e simplu și necesită un alt consum de timp, ca pe lângă ceea ce face un grefier și un procuror să încerci să-i cuantifici și munca.

Florentina Gavadia: Eu vreau să spun că sunt activități care chiar nu ai cum să stabilești...

Tiberiu Nițu: Putem face o medie: câte propuneri de arestări sunt pe lună...

Florentina Gavadia: Vine un polițist cu un dosar să ia notă de îndrumări și unul poate să stea 10 minute, să înțeleagă foarte repede despre ce este vorba, iar altul poate să stea o zi întreagă.

Tiberiu Nițu: Așa este.

24.a.Florentina Gavadia: Și atunci?

Tiberiu Nițu: Putem găsi o medie, dar să cunoaștem mai întâi cu ce ne confruntăm. Putem să stabilim o medie, că până la urmă toată lumea lucrează cu media.

Bogdan Gabor: Ea trebuie să pornească în primul rând de la datele statistice.

Tiberiu Nițu: Asta e, dar avem și activități, cum bine spune doamna procuror, nu sunt în datele statistice.

25.Florentina Gavadia: Și o ultimă întrebare: dacă considerați că este necesară simplificarea formularelor statistice, reevaluarea indicatorilor care prezintă cu adevărat relevanță pentru activitate și, totodată, dacă considerați că statistica noastră ar trebui corelată cu cea a IGPR-ului?

Tiberiu Nițu: Vă rog...

23.a.George Muscalu: Doar o completare. Vă rog să vă referiți și la acele formulare tipizate, dacă mai sunt necesare sau nu sunt necesare.

Tiberiu Nițu: Știți ce se întâmplă, colegii noștri lucrează deja cu formulare tipizate, cum spunea și doamna procuror, își tehnoredactează personal documentele. Ei au documente și funcționează ca și niște documente tipizate în care intră și doar schimbă până la urmă conținutul, expositivul rezoluțiilor de cele mai multe ori. Acuma, vedeți, să evaluați dacă ...

este un deziderat care demult toată lumea își dorește corespondența între statisticile Poliției și ale Ministerului Public. Nu cred că se pot suprapune în totalitate, părerea mea. Avem totuși și indicatori diferiți de măsurare a activității.

Florentina Gavadia: Tocmai asta e ideea, ca să schimbăm indicatorii.

Tiberiu Nițu: Păi, eu cred că ei nu pot să-i aducă cu ai noștri. Ei au și alte activități.

Florentina Gavadia: În activitatea judiciară.

Tiberiu Nițu: Da, dacă am putea crea acea Direcție de Poliție Judiciară - acea direcție, exclusiv de Poliție Judiciară, ar putea avea aceleași statistici cu noi, pentru că ar avea același obiectiv: cercetarea penală a faptelor prevăzute de legea penală.

Florentina Gavadia: Mulțumesc.

Tiberiu Nițu: Și eu vă mulțumesc.

Bogdan Gabor: Scuzați-mă, domnul, colegul meu cred că se referea nu la tipizate, la formularele de audieri înregistrate care sunt folosite în activitatea procurorilor.

Tiberiu Nițu: Păi, nu am... am crezut că vă referiți la ...

George Muscalu: Nu-i niciun fel de problemă. Faceți la un moment dat o analiză cost/dosar. Să știți că această analiză de cost se face și în alte țări și dumneavoastră cunoașteți mai bine că ați lucrat și în materie internațională. Credeți că se mai justifică în acest moment aceste formulare înseriate sau nu?

Tiberiu Nițu: Personal cred că nu și am să vă spun și de ce. În alte sisteme juridice nici nu se iau declarații cum luăm noi, se întocmesc procese verbale de consemnare a declarației părții X sau părții Y.

25.b. George Muscalu: Bun și acuma veți face ceva în acest sens sau nu?

Tiberiu Nițu: Mai întâi voi evalua, voi vedea care au fost cauzele care au generat nevoia unor astfel de ... Deci, nu pot să spun: de mâine pot să schimb totul pentru că... Hai să vedem ce a generat nevoia unei astfel de înserieri ș.a.m.d. Probabil, nu știu, probabil că au fost situații de declarații luate în care părțile au spus : „Am fost ieri la parchet și am dat declarație. Uitați, am intrat pe poartă. Am fost la domnul procuror în birou și declarația mea nu mai apare „. Nu știu, probabil că au fost și astfel de situații. Dar voi analiza, voi vedea care au fost cauzele și apoi... Dar să știți că dacă eu, ca procuror general aș vrea o astfel de măsură, vă rog să fiți siguri că dumneavoastră ca membri ai secției de procurori nu ați fi străini de lucrul acestea.

Oana Schmidt Hăineală: Nu am acuzat asta d-le procuror. Mulțumim pentru răspuns

26. Daniel Morar: *Domnule procuror, colegii mei v-au întrebat mai mult de ce veți face. Eu o să vă întreb de ce ați făcut, ca și candidat mă întreseză de ce au făcut oamenii pe parcursul unui Minister Public ca să justifice candidatura.*

Tiberiu Nițu: Da.

26.a. Daniel Morar:: *Sunteți de 17 ani procuror, nu ?*

Tiberiu Nițu: Da.

26.b. Daniel Morar:: *Bun. Dați-ne un motiv pentru care dumneavoastră ați merita să fiți procuror general: adică un dosar important, două dosare, trei dosare, sau o altă acțiune de anvergură, ceva să fi schimbat fundamental, să fi marcat sistemul. Poate că e chiar pretențios, dar încercați să...*

Tiberiu Nițu: I-am spus și domnului vicepreședinte, dumneavoastră încercați să puneți în ceea ce mă privește din funcția de prim adjunct al procurorului general, revin, și iarăși, o funcție care, potrivit legii, sprijină procurorul general. Dumneavoastră v-ați fi așteptat ca un prim-adjunct să aibă în Ministerul Public proiecte de capul lui proprii și personale ? Nici nu e bine așa ceva.

Daniel Morar:: *Vă întreb de când sunteți procuror în Ministerul Public.*

Tiberiu Nițu: Oricum eu sunt bucuros că dumneavoastră îmi puneți astfel de întrebări și vă implicați în această procedură.

Daniel Morar: *Mulumesc de apreciere... Puteți să răspundeți la întrebare?*

Tiberiu Nițu: Puneți întrebarea.

26.c. Daniel Morar: *Deci , dați-ne un motiv pentru care dumneavoastră meritați, ați meritat să fiți procuror general. Ceva remarcabil, ceva deosebit. V-am rugat de 17 ani și nu într-o funcție sau alta.*

Tiberiu Nițu: Sunt un procuror cu experiență de 17 ani, un procuror de bună credință, onest, corect, care îmi cunosc sistemul și care cred că aș putea să fac lucruri bune pentru sistem.

Daniel Morar: *Pe mine m-au întrebat membrii CSM-ului la investire ce dosare importante am rezolvat și le-am dat răspunsul. Vreți să spuneți și dumneavoastră?*

Tiberiu Nițu: *Da, am făcut și eu dosare, dar nu cred că doar dosare, pentru că aș putea să vă spun ... pe cei din judiciar de ce îi întrebați?*

Daniel Morar: *Ați făcut și judiciar.*

Tiberiu Nițu: *Vă rog frumos, de ce faceți diferență între procurori în țara asta? Sunt unii mai buni decât alții?*

Oana Schmidt Hăineală: Sunteți nepoliticos. Domnule procuror, vă rog să vă cenzurați. Mai aveți puțin și săriți ... Depășiți orice limită.

Tiberiu Nițu: Eu nu sunt nepoliticos, sunt foarte politicos.

Oana Schmidt Hăineală: Vă rog să răspundeți strict.

Tiberiu Nițu: Am răspuns. Nu fac diferență între mine...

26.d.Daniel Morar: Și nici nu aveți să ne dați un exemplu ?

Tiberiu Nițu: Am condus... eu în 17 ani am condus 6 ani de zile o unitate de parchet de pe lângă Judecătoria, care a avut rezultate foarte bune. Am făcut urmărirea penală și judiciară la o structură specializată a Ministerului Public, acolo am soluționat și dosare inclusiv prin trimiteri în judecată.

Daniel Morar: Evident, asta face un procuror.

Tiberiu Nițu: Da.

26.e.Daniel Morar: V-am întrebat dacă aveți ceva deosebit.

Ioan Irimie: Dar de ce să am ceva deosebit? Dumneavoastră aveți ceva deosebit, mă scuzați.

Daniel Morar: Da. Eu am răspuns atunci când a fost cazul... pot...?

Tiberiu Nițu: Dacă aveți întrebări de bună credință...

27.Daniel Morar: Toate întrebările sunt de bună credință... Bine, OK. Bun. Ne-ați spus care sunt eficiențele, ce trebuie făcut ș.a.m.d. Nu am văzut nicio referire la evaluarea procurorilor, cea pe care o faceți în încercarea de a crește eficiența în Ministerul Public. Aveți o părere despre acest lucru?

Tiberiu Nițu: Sistemul de evaluare existent este, ce-i drept foarte greoi, și nu neapărat extrem de relevant. Acuma, când vorbim despre evaluarea unui corp de magistrați părerile trebuie extrem de fundamentate, când vrei să schimbi un sistem de evaluare, pentru că atunci când s-a implementat acest sistem de evaluare nu s-a implementat așa dintr-o dată. Au fost făcute studii, au fost făcute criterii de evaluare proprie ș.a.m.d. Pot fi identificate măsuri pe care introducându-le în procedura de evaluare să crească eficacitatea sistemului, dar trebuie adaptate...

27.a.Daniel Morar: V-ați gândit la asta?

Tiberiu Nițu: Nu am cum să mă gândesc la toate.

Daniel Morar.: Am înțeles.

Tiberiu Nițu: Cred că nu este nimeni care să poată acoperi toată problematica. Eu notez problema pe care ați pus-o dumneavoastră, nu am considerat-o ca o prioritate imediată în activitatea Ministerului Public, pentru că există altele care sunt prioritare.

27.b.Daniel Morar: Haideți să discutăm așa... Știți că în general șefii au puține modalități de a determina oamenii să muncească. Dacă nu e vorba de conștiința lor ș.a.m.d. sunt oameni leneși, nu prea ai instrumente. Ai la DNA și DIICOT posibilitatea revocării, dar în cealaltă parte nu avem posibilitatea revocării. Momentul evaluării mie mi se pare unul extrem de valid. Nu vă gândiți la asta? Adică o dată la trei ani îi reevaluăm, are consecințe: nu-i dăm foarte bine. Ce înseamnă? Nu se poate duce la un interviu, la un concurs pentru ocuparea unui post de conducere, nu mai poate promova. Nu credeți că e un instrument bun pe care să-l folosească un șef?

Tiberiu Nițu: Ba, da. Este un instrument foarte bun. Nu am considerat prioritar schimbarea acestui sistem în viitorul apropiat, de asta v-am spus că nu m-am aplecat asupra lui și am identificat alte probleme ale sistemului. Nu cred că problema de evaluare ar putea duce peste noapte la rezultate spectaculoase.

Daniel Morar: Pas cu pas.

Tiberiu Nițu: Pas cu pas, bineînțeles. Ne putem gândi.

28.Daniel Morar: Bun, care este raportul între procurorul general și procurorul-șef al DNA ? Cum l-ați vedea dumneavoastră și dacă procurorul general al României poate infirma actele procurorilor DNA?

Tiberiu Nițu: Procurorul general al României poate infirma actele procurorului-șef al DNA; procurorul-șef al DNA poate infirma în mod direct actele procurorului-șef pentru că controlul, aici conducerea, se exercită prin intermediul procurorului-șef al DNA.

28.a.Daniel Morar: Deci procurorul general al României nu poate infirma actele unui procuror din teritoriu, cum e procurorul-șef?

Tiberiu Nițu: Vedeți dumneavoastră, putem să punem problema și altfel: dar de ce să nu-l responsabilizăm pe procurorul-șef al DNA ca să-și evalueze propriile soluții ? Eu așa așa face, i-aș solicita mai întâi procurorului-șef DNA să-și evalueze soluțiile.

28.b.Daniel Morar: I-ați cerut-o și nu vrea și dumneavoastră sunteți de părere că acea soluție trebuie infirmată?

Tiberiu Nițu: Cred că puneți în discuție o situație neprincipială. Cum adică i-ați cerut-o procurorului-șef și el nu vrea?

28.c.Daniel Morar : Ați spus că o să vorbiți cu el. Nu vrea. E obligat să vrea?

Tiberiu Nițu: Nu e obligat să vrea, dar să-și evalueze situația poate să o facă.

Daniel Morar: OK și zice: domnule procuror-general părerea mea e că e bună soluția.

Tiberiu Nițu: Despre ce soluție. Soluțiile pot fi...

28.d. Daniel Morar: De ce vi se pare neprincipială?

28.e. George Muscalu: Întrebarea este pur și simplu teoretică. Din punct de vedere legal poate sau nu poate?

Oana Schmidt Hăineală: Nu vă atacă nimeni, răspundeți la întrebare.

Tiberiu Nițu: Da, bineînțeles e o chestiune de procedură penală. Soluțiile pot fi infirmate de procurorul ierarhic superior. Aceste prevederi trebuie corelate, coroborate cu prevederile din Legea de organizare judiciară, potrivit căreia procurorul general exercită controlul asupra ...

Daniel Morar: Domnule procuror răspundeți da sau nu.

Oana Schmidt Hăineală: Răspundeți da sau nu. Doamna ministru v-aș ruga să interveniți.

Mona Pivniceru: ...Dacă vorbiți cu toții... Mă stresați pe mine, dar pe cine se audiază?

Daniel Morar: Domnule procuror, o întrebare grilă. Aveți grilă cu da sau nu. Nu puteți să spuneți coroborăm.

Tiberiu Nițu: Sunt la examen de grilă, facem evaluări?

Daniel Morar: Vă rog, spuneți treceți mai departe și trecem mai departe.

Tiberiu Nițu: Vă rog treceți mai departe.

Daniel Morar: Ne-ați spus că procurorii altor state au un procent mult mai mare de trimiteri în judecată.

Tiberiu Nițu: N-am spus eu ...

Daniel Morar: Ați spus acolo că 30-50-60% că nu aveți nicio idee de ce. Mi-ați spus că nu v-ați gândit să studiați și să știm de ce să facem și noi ca ei, să nu mai lucrăm în van.

Tiberiu Nițu: Nu, îmi propun să studiez această problemă din poziția de procuror general, pentru că din poziția de procuror al ministerului nu e necesar să studiez.

29. Daniel Morar: Majoritatea statelor invocă principiul legalității, principiul oportunității și nu întocmesc dosare decât cele pe care le apreciază. La noi e

încă principiul legalității și procurorul este obligat să dea drumul la orice sesizare. Și de aia ajungem acolo. Deci asta e. Acuma la proiectul pe management , m-am uitat la soluțiile dumneavoastră pe resurse umane , pe creșterea eficacității actului de creștere a eficienței a eficacității pe un act de conducere omogen . Toate soluțiile dumneavoastră implică majoritar modificări legislative. E OK. Cred că un procuror general trebuie să propună și asta, să vadă ce se poate face. Ce facem în condițiile unei legi date?

Tiberiu Nițu: Ne organizăm mai bine. Eu am răspuns mai devreme la întrebarea colegilor.

Daniel Morar: Bun , mai spuneți-mi.

Tiberiu Nițu: Am răspuns deja.

29.a.Daniel Morar: Ce facem în condițiile unei legi date?

Tiberiu Nițu: Ne organizăm mai bine, domnule Morar.

29.b.Daniel Morar: Am înțeles, cum?

Tiberiu Nițu: Păi v-am și spus mai devreme.

Daniel Morar: Păi nu ați spus.

Tiberiu Nițu: Am răspuns, dar cred că nu ați fost dumneavoastră puțin atent.

Daniel Morar: Bun, mai spuneți-ne.

Tiberiu Nițu: Cheia este într-o mai bună organizare.

29.c.Daniel Morar: Dar cum? Aș vrea și eu să știu. Deci chestiuni practice. De pildă: ne-ați tot spus de preluare, ne-ați spus ce nu ar trebui făcut.

Tiberiu Nițu: Preluarea este o măsură temporară și rezolvă parțial această problemă. Eu am propus reformă. Văd că dumneavoastră sunteți deficienți la reformă. Mă scuzați. Mă întrebați de organizare, eu v-am spus de organizare.

Daniel Morar: V-am întrebat ce înseamnă. Deci scuzați-mă, nu-i personal. E un limbaj...

Tiberiu Nițu: Cred că la dumneavoastră este puțin și personal.

Mona Pivniceru: Patru măsuri le-am mai auzit eu o dată.

Oana Schmidt Hăineală: Nu, că nu dumneavoastră candidați, doamna ministru.

Daniel Morar: Dar răspundeți-mi, că din patru întrebări nu mi-ați dat răspuns decât la două.

Tiberiu Nițu: Le contabilizați, sau...

Daniel Morar: Răspundeți-mi la ce v-am întrebat.

Tiberiu Nițu: V-am spus. O mai bună organizare, proceduri unitare de lucru, o mai bună comunicare și o... cum să spun eu... soluții pentru o repartizare echilibrată a volumului de muncă. Preluarea este, într-adevăr, o soluție prin care poți echilibra la nivel local volumul de muncă.

30. Daniel Morar: Da. Dumneavoastră ați coordonat pe perioada când ați fost prim-adjunct al procurorului general activitatea, printre altele, și a secției de urmărire penală și criminalistică, da?

Tiberiu Nițu: Da.

Daniel Morar: Bun. Ce ați făcut în această calitate pentru a crește eficiența activității de urmărire penală de la Parchetul General?

Tiberiu Nițu: Am analizat toate propunerile făcute de șeful secției.

30.a. Daniel Morar: Ce propuneri?

Tiberiu Nițu: Păi, pe care dumnealui, ca și conducător de structură în ministerul public, în Parchetul de pe lângă Înalta Curte, și le-a identificat să le atingem și l-am susținut în ceea ce...

30.b. Daniel Morar: Cum ar fi?

Tiberiu Nițu: Inclusiv pe exemplul aducerea unor procurori de la alte secții din Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție; o mai bună colaborare cu structurile de poliție, în special cu Inspectoratul General al Poliției Române, prin delegarea unor polițiști de la IGPR la secția de Urmărire Penală și Criminalistică.

31. Daniel Morar: Care era volumul mediu pe procuror la Parchetul General pe această perioadă?

Tiberiu Nițu: Nu mai știu. E departe...

31.a. Daniel Morar: Nu e așa departe. Ați spus din 2007 până în 2011. Nici așa, în mare, o idee nu aveți câte dosare soluționau?

Tiberiu Nițu: O medie, că unii sortau mai mult, alții sortau mai puțin. Nu pot să vă dau o cifră.

Daniel Morar: Am zis o medie.

Tiberiu Nițu: Aveți acces la cifre mai mult decât mine. Nu am o cifră.

31.b.Daniel Morar: Sau câte rechizitorii întocmea un procuror?

Tiberiu Nițu: Foarte puține, pentru că nu mai era competența.

31.c.Daniel Morar: Ce înseamnă?

Tiberiu Nițu: Nu știu exact. Nu ne putem uita pe cifre? E mai elocvent acolo.

Daniel Morar: Aș fi vrut să văd implicarea dumneavoastră, că eu știu cifre. Nu vă întreb pentru noutăți.

Tiberiu Nițu: A, am înțeles. Am aproape un an jumătate de când nu mai sunt acolo. Vreți să rețin cifre?

Daniel Morar: Eu rețin statistică de acum 15 ani.

Tiberiu Nițu: Mă bucură, aveți o memorie bună.

Daniel Morar: Mergem mai departe. Ne-ați spus că aveți niște obiective foarte importante, printre care creșterea eficienței în combaterea corupției, conflict de interese, spălare de bani, evaziune fiscală, recuperare prejudicii. Vă întreb iarăși: ați coordonat direct Secția de urmărire penală, ce rezultate a avut secția pe aceste...

Tiberiu Nițu: Eu țin să vă precizez. Conducătorul Secției de urmărire penală este șeful secției. Eu, în calitate de prim-adjunct, am coordonat activitatea, și a secției, și a altei secții, și a altor parchete din țara asta, fiind primul adjunct al procurorului general.

32.Daniel Morar: Vă întreb doar de secția de urmărire, nu de alte parchete. Aici știți... pentru că și eu știu ce înseamnă să coordonezi, și eu am împărțit sarcinile la asta... ce rezultate a avut secția de urmărire în aceste domenii pe care le considerați, într-adevăr, foarte grave: combaterea corupției, conflict de interese, spălare de bani, evaziune fiscală?

Tiberiu Nițu: În perioada în care am fost eu prim-adjunct acolo? Rezultatele sunt cuantificate în statistici.

Daniel Morar: Vi le spun eu: combaterea corupției - zero, conflict de interese - zero, spălarea banilor - zero.

Tiberiu Nițu: Am înțeles.

Daniel Morar: Asta e.

Tiberiu Nițu: Este răspunderea mea? Vreți să insinuați?

Daniel Morar: În mare, și a dumneavoastră.

Tiberiu Nițu: În mare? Și în altă parte a cui?

Daniel Morar: A celor de la secții...

Tiberiu Nițu: Și în altă parte a cui? Că am avut și eu șefi, domnule...

Daniel Morar: Eu nu candidez. Eu întreb, eu vă pun niște întrebări. De ce nu puteți fi politicos?

Tiberiu Nițu: Dar sunt foarte politicos.

Daniel Morar: Păi dar nu mă întrebați pe mine, că eu pot să intru în dialog cu dumneavoastră, dar ne pierdem vremea.

Daniel Morar: Haideți să trecem mai departe. Dumneavoastră ce considerați. Am dreptul să pun ce fel de întrebări vreau.

Tiberiu Nițu: Bineînțeles.

33. Daniel Morar: Bun! Așa... Ați spus că o problemă gravă și la care trebuie să lucrăm ar fi recuperarea prejudiciilor în dosarele instrumentate de procurori. Aveți vreo idee cam care e activitatea Ministerului Public în acest domeniu? Ne spuneți că spre deosebire...

Tiberiu Nițu: Cum adică activitatea?

33.a. Daniel Morar: Un ordin de mărime. Ne puteți spune cam cât sechestrează procurorii în vederea confiscării sau recuperării prejudiciului într-un an?

Tiberiu Nițu: Pot să vă spun că cel mai mult sechestrează procurorii de la structurile specializate de la DNA și de la DIICOT. Ceilalți, de la celelalte Parchete sechestrează mult mai puțin comparativ cu celelalte structuri.

33.b. Daniel Morar: Cam cât?

Tiberiu Nițu: Cifre îmi cereți?

Daniel Morar: Da.

Tiberiu Nițu: Nu am cifre.

33.c. Daniel Morar: Dar o idee aveți? E vorba de zeci de milioane, sute de milioane.

Tiberiu Nițu: Nu am idee. Nu îmi cereți cifre.

Daniel Morar: E vorba de ce ați spus.

Tiberiu Nițu: Dumneavoastră veniți cu o statistică în față și îmi cereți mie cifre.

Daniel Morar: Am fost în situația dumneavoastră.

Tiberiu Nițu: N-ai fost. Eu trec prin cea mai grea procedură de numire a unui procuror.

Daniel Morar: Am înțeles. Bun. Mergem mai departe.

Tiberiu Nițu: Țin să subliniez și să accentuez acest lucru. Eu trec prin cea mai grea procedură.

Daniel Morar: Pofțiți?

Tiberiu Nițu: Eu trec prin cea mai grea procedură. Nimeni n-a mai trecut prin procedura asta până acum.

Daniel Morar: De ce ați făcut doamna ministru așa grea? E foarte grea! Da, bine!

Tiberiu Nițu: Dumneavoastră nu ați stat două ore la interviu în fața secției...

Daniel Morar: Asta e!

Tiberiu Nițu: Vedeți? Ați înțeles.

Daniel Morar: Dar nu este așa.

Tiberiu Nițu: Păi a fost și la dumneavoastră la fel. Toată lumea știe.

Daniel Morar: Bun! Cum vă preocupați, cum vă propuneți să creșteți eficiența dacă nu aveți nicio idee?

Tiberiu Nițu: Cum n-am nicio idee?

Daniel Morar: Dar ce idee? Spuneți-mi cât? O idee.

Tiberiu Nițu: În primul și în primul rând, o mai bună organizare. De aici se pleacă. Da.

Daniel Morar: O mai bună organizare.

Tiberiu Nițu: Din tot ce am vorbit eu aici dumneavoastră spuneți că n-am nicio idee?

Daniel Morar: Concret eu n-am înțeles...

Tiberiu Nițu: Dumneavoastră nu cred că ați fost atent.

34. Daniel Morar: Bun, și o ultimă întrebare care n-are legătură cu activitatea asta, dar vreau să înțeleg și eu.

Tiberiu Nițu: Da...

34.a. Daniel Morar: Ne puteți explica cum ați obținut cei 8000 metri pătrați de teren?

Tiberiu Nițu: Da, în baza Legii 42/90.

Daniel Morar: Și cum s-a întâmplat după aceea? V-a chemat de la primărie? Aș vrea să știu și eu. „Haideți domnule ministru că avem 8000 de metri pătrați...”

Tiberiu Nițu: Vă explic. Cu orice altă ocazie vă explic cu cea mai mare plăcere.

Daniel Morar: Și acum?

Tiberiu Nițu: Acuma de ce să vă explic. Face parte din procedura de...

Daniel Morar: Orice întrebare care stabilește profilul unui candidat...

Tiberiu Nițu: Da, deci n-am făcut nimic ilegal, n-am fraudat nimic. Dacă n-am făcut nimic ilegal, dacă n-am fraudat nimic, dacă n-am obținut nimic ilicit, ce...

34.b. Daniel Morar: Dacă n-ați făcut nimic, dacă totul e OK, ne puteți explica?

Tiberiu Nițu: Eu nu vreau să o fac publică în acest context. N-o fac publică în acest context. N-am fraudat nimic. De ce vreți să insinuați?

Daniel Morar: Eu vreau să știu.

Tiberiu Nițu: Nu, nu, nu! Dumneavoastră vreți să puneți asupra mea o prezumție de necinste, domnule prim adjunct! Am făcut o cerere și împreună cu încă 78 de persoane, că n-am fost singurul dacă nu știți, mi s-a constituit dreptul de proprietate pe un teren arabil.

Daniel Morar: Situat...

Tiberiu Nițu: Exact la fel. 78 de loturi sunt. Puteți verifica lucrul acesta.

34.c. Daniel Morar: Sunteți împăcat cu asta?

Tiberiu Nițu: Da!

34.d. Daniel Morar: Sunteți împăcat că ați luat 8000?

Tiberiu Nițu: Da! Foarte împăcat sunt, să știți. N-am făcut nimic ilegal, nimic ilicit. Dar de ce vreți să planați asupra mea o prezumție de necinste?

Daniel Morar: Nu planez nimic!

Tiberiu Nițu: Ba da. Bineînțeles. Ați pus o astfel de întrebare, cum ați obținut... Puneți o prezumpție de necinste asupra mea.

Daniel Morar: Liniștiți-vă. V-au fost puse întrebări. Puteți spune „nu răspund” și cu asta basta.

Tiberiu Nițu: Dar v-am și răspuns.

Daniel Morar: Am înțeles, liniștiți-vă.

Tiberiu Nițu: Am făcut o cerere și în comisia... nu știu cum îi spune, la primărie, au fost puse în posesie 78 de persoane, nu pe mine.

35.Oana Schmidt-Hăineală: Domnule procuror, pot să pun și eu o întrebare, în completarea întrebării primului adjunct? În momentul în care ați formulat această cerere dețineați o funcție de conducere în ministerul public pe plan local? Da sau nu?

Tiberiu Nițu: Ăă... da.

35.a Oana Schmidt-Hăineală: Ce funcție?

Tiberiu Nițu: Eram Prim-Procuror Adjunct la Parchetul de pe lângă Judecătoria Ploiești.

Oana Schmidt-Hăineală: Am înțeles. Mulțumim.

Tiberiu Nițu: Da... Nici nu-i un secret de importanță națională, să știți.

Oana Schmidt-Hăineală: Dacă nu mai aveți să ne puneți alte întrebări, vă mulțumesc pentru participare.

Tiberiu Nițu: Nu mai am, nu mai am. Și eu vă mulțumesc.